

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ
ΔΗΜ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῷ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙῳ
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΪΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διονύσιος Ροΐδης	Σπυρίδωνος Δὲ Βιάζη
Στὸ λιμάνι τῆς Σμύρνης (ποίημα)	Ἴωνος
Ἐκ τῆς Συγχρένου Τουρκίας	Ἄλεξ. Κολυφῆτη
Τὸ Ἔαρ	Κ. Ἀθανασιάδου
Ἡ 75ῆ ἐπετηρὶς τοῦ Πανεπιστημίου	
Τὰ ζῶα ἔχουσι συνείδησιν τοῦ θανάτου;	Γ. Α. Μέγα
Τὰ δύο ἀνεκτίμητα αὐγά (Διήγημα)	Γ. Σαριβαξεβάνη
Τὴν Ὥρα τῆ Στερνῆ (ποίημα)	Στ. Γ. Σπεράντζα
Κυδωνιατικὴ Ζωὴ	
Υγιεινῆς Πινακίδες	Κ. Α.
Σκόρπια Λόγια	
Βιβλία καὶ Περιοδικὰ	

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τουρκμένης

Ἐκκλησία Ἁγίας Ἀναστασίας

Γέφυρα τοῦ ἀπὸ Ἀκτσαὶ εἰς Ἀδραμύτιον δρόμου

Τύποις ὁ "Ἡλιος", Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βελερῆ) Κυδωνίαι

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Κυδωνίαις Μετζ. 2 1)2
Εν τοῖς χωρίοις > 3
Εν τῷ Κράτει < 3
Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Κατ' ἀποκοπήν

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα Ν^ο 8 — Δίοδος Σιναίτικο Ν^ο 6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρᾶ Ν^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολῆς Ν^ο 6.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΗΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ.

ΕΠΙΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Κων)πόλει ὡς ἐμπορορράπτῃς λίαν εὐδοκίμως ἐργασθεὶς κ. Ἄγγελος Τιμπαμπῆς συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ κ. Ν. Φλώρου ἀπεκατέστη ἐν τῇ πατρίδι του συστήσας Κατάστημα ἀπέναντι τοῦ Γραφείου κ. Κ. Λεντούδη.

Ἡ ἰκανότης ὡς καὶ ἡ πολυετής πεῖρα τοῦ κ. Α. Τιμπαμπῆ παρέχουν ἀρκετὴν ἐγγύησιν ὅτι πάντες οἱ πελάται θέλουσι μείνει κατευχαριστημένοι τόσον ἐκ τῆς στερεότητος ὅσον καὶ ἐκ τῆς κομψότητος τῶν ἐνδυμασιῶν.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. Η΄ ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῷ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙῶ

„Ο ΗΛΙΟΣ”

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΡΟΪΔΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ Ροΐδης ἐκτὸς τῆς πραγματείας, ἣν ἀναφέρει ὁ Κατραμῆς ὅτι ἐδημοσίευσεν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1790, ἐξέδωκεν ἐν Φλωρεντίᾳ τῷ 1786 τὸ ἐξῆς ἔργον αὐτοῦ :

Memoria intorno all' uso di due specifici a favore delle donne gravide, traduzi oni dal francese del dottore Dionisio Roïdi, corredata di varie annotazioni.

Ἐπινακίμῃς ὁ Ροΐδης εἰς τὴν γενέθλιον πατρίδα μετήχθη τὸν ἱατρὸν, καταγινόμενος νυχθρόνως εἰς μελέτας παντὸς εἶδους.

Ἐκτὸς τῶν δηθέντων ἔργων του, ἔγραψε καὶ ἄλλα, ἰδίως ποιητικά. Ἐδημοσίευσεν σονέτια καὶ στίχους ἐν ἡμιφύλλοις ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ζακύνθου, τῇ ἰδρυθείσῃ ἐπὶ Ἀγγλικῆς κατοχῆς. Τινὲς τούτων εἶνε καλοί. Σημειωτέον, ὅτι ὅσοι τὰ ἔτη προσετίθεντο ἐπὶ τῆς ἡλικίας του, τόσον ἡλιετοῦντο αἱ ψυχικαὶ λειτουργίαι καὶ ἡ ἀντίληψις, αἱ ἐδράζονσαι ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ αὐτοῦ.

Δημοσιεύομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν **Σονέττο**, τὸ ὁποῖον ἔγραψε τῷ 1812 καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν ἡμιφύλλῳ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγγλοῦ διοικητοῦ τῶν ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις στρατευμάτων. Τὸ δημοσιεύομεν χάριν τῆς ἱστορικῆς διὰ τὰς νήσους μας ἀξίας αὐτοῦ :

Per sua Eccellenza
il Signor Maggior Generale
Georgio Airey
comandante la divisione delle forze di terra.
di S. M. Britannica
nelle isole jonie liberate

SONETTO

Dall' eccelsa Albion Madre Feconda.
Surto d' Eroi rifolgorar brillante
Io miro in Te di Aristide il s'ambiente

Che questo ciel di nuova luce inonda.
Te pur vegg' io, che di Trofei circonda.
Il bellicoso Marte, e a' piedi innante
Del suo truce destin le insigne infrante
Dell' ostile furor atterra e sfronda.
Viva o Campion guerrier, tuo chiaro nome;
Viva l' Anglo immortale, onde saranno.
Le ree discordie rovesciate e dome.
Si del nero livor l' acerbo sdegno
Annutirà, che della Pace a danno
L' empio credette inalberar suo Regno
per cagion di vero ossequio.

DIONISIO ROΪΔΙ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ἙΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Εἰς τὸν Ἐξυχώτατον Στρατηγὸν
κύριον Γεώργιον Αἰρεῦ
Μεραρχὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ
ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑπτανήσῳ.

ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΣΤΙΧΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὑπέροχον Ἀλβυσῶνα, Μητέρα γόνιμον,
ὃ γέννημα Ἡρώων, λαμπρὰ μαρμαρυγή,
εἰς σὲ βλέπω τὴν μορφήν τοῦ Ἀριστείδου
τὴν ὁποῖαν ὁ οὐρανὸς οὐτὸς καταγάξει με νέον φῶς.
Ἐγὼ βλέπω νὰ σὲ περιβάλλῃ με τροπαια
ὁ πολέμοχαρῆς Ἄρης, καὶ πρὸ τῶν ποδῶν
τῆς σκληρᾶς μοίρας τεθραυσμένα τὰ σύμβολα
τῆς ἐχθρικής ὁμῆς τρομάζει καὶ καταρττεῖ.
Ζήτω, ἀνδρεῖε πολέμιστά, τὸ ἐκλαμπρον ὄνομά σου,
ζήτω ὁ ἀθάνατος Ἄγγλος, ὁ ὁποῖος
θὰ ἀνατρέψῃ καὶ θὰ νικήσῃ τὰς ἐνόχους διχονοίας.
Ναί, τοῦ μαύρου φθόνου ἡ τραχεῖα περιφρόνησις
θὰ σγήσῃ πρὸς βλάβην τῆς Εἰρήνης
ὁ καταγραμένος ἐνόμισεν ὅτι θ' ἀνεγείρῃ τὸ βασιλεῖόν
[του.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΡΟΪΔΗΣ

* *

Ἐπὶ Ἑπτανήσου Πολιτείας ἰδρυθῆ ἐν Ζα-

κύνθω ἀξιόλογος σχολή ἦτις ἐπὶ Ἀγγλικῆς κατοχῆς (1809—1814) ἐτελειοποιήθη καὶ ἐπὶ ἀγγλικῆς Προστασίας ἤκμασεν.

Ὁ Ροῖδης ἐπὶ ἀγγλικῆς κατοχῆς παρέδιδεν ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ τὴν Ἰταλικὴν καὶ τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν. Συναδέλφους εἶχεν ἄνδρας ἱκανούς, ἐν οἷς καὶ τὸν σοφὸν κόμητα Παῦλον Μερκάτην, ὅστις ἐδίδασκε τὴν φιλοσοφίαν. (*)

Δυστυχῶς ὁ Ροῖδης ἔχων μεγάλην ιδέαν τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἤρρισε νὰ φέρῃ κρίσεις περὶ τῶν ἔργων τοῦ μὲν καὶ τοῦ δέ. Ἀλλ' ἐλησμόνησε τοῦ Βολταῖρ τὸ δίστιχον ὅτι :

On doit des égards aux vivants
On ne doit aux morts quel a verité.

Καὶ οὕτως ἡ ψύχωσις τοῦ τεχνοκρίτου ὑπῆρξε τὸ αἴτιον τῆς καταστροφῆς του.

Πρὸς τοὺς ἄλλοις κατέκρινε καὶ τοὺς στίχους τοῦ Δημητρίου Κομοῦτου. Οὗτος ἀνῆκεν εἰς μίαν τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν ἐν Ζακύνθῳ πολυκτημόνων εὐπατριδῶν οἰκογενειῶν, ἧτις ἐκαυχῶτο ὅτι ἔδωκεν εἰς τὴν Ἐπιάνησον Πολιτείαν καὶ ἕνα ἠγεμόνα καὶ βαρέως ἔφερε τὰς δυσμενεῖς περὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ κρίσεις τοῦ Ροῖδου. Ὁ Κομοῦτος εἶχε σπουδία εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἶχε φιλολογικὰς γνώσεις καὶ ἔγραφε Ἰταλικῶς καὶ Λατινικῶς στίχους. Ἠγάπα τὴν πατρίδα, τὴν ὁποίαν πλειστάκις διὰ τῆς ἀγγινοίας καὶ φρονήσεως καὶ βαρύτητος τῶν λόγων του ἔσωσεν ἀναγκαιῶν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ τότε ἀρχοντολογίου χαλεπούμενα δεινά. Δῆλα δὲ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Κομοῦτου, κατὰ τὸν ἀναβρασμὸν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ὁ Δραγαβίγος Μακρῆς ἐν συμβουλῇ τῶν ἀριστοκρατῶν, ἐπρότεινε νὰ φονεύσῃ, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἀγίων Πάντων—ὅτε ἐμελλε νὰ ἐξέλθῃ ἡ λιτανεία—πάντας τοὺς δημοκρατικούς Ἰακωβίνους Ζακυνθίους. Ὁ Κομοῦτος ὅμως ἐτάχθη μετὰ τῶν ἄλλων, ὀρθῶς καὶ συνετῶς σκεπτόμενος.

Χάριν τοῦ Δημητρίου Κομοῦτου ματαιωθέντος τοῦ σχεδίου τῆς σφαγῆς τῶν δημοκρατικῶν, ὁ πρωτεύων Μακρῆς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν οἷς καὶ ὁ Ροῖδης—διαμαρτυρηθέντες κατὰ παντὸς δεινοῦ, τὸ ὅποιο, ἕνεκα τῆς μεταπολιτευσείας ἐμελλε νὰ πάθωσιν οἱ μετριοπαθεῖς ἀριστοκράται, ἐγκατέλειπε τοὺς ἀριστοκράτας καὶ ἠνώθη μετὰ τῶν δημοκρατικῶν! (**)

Τοιοῦτου ἰσχυροῦ φίλου κατέκρινε τὰ ἔργα ὁ Ροῖδης ἀναφανδὸν καὶ κατεβίβραξεν τὴν φιλολογικὴν ἀξίαν του. Ἦτο ἀσυνεσία, ἦν ἀκριβὰ ἐπλήρωσε, διότι δὲν εἶχε τὸ θάρρος καὶ δὴ τὰ ἠθικά καὶ ἠλικὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως.

Ὁ Κομοῦτος, φυσικὰ, ἐν τῷ ἐγωισμῷ του προσεβλήθη καὶ συνέλαβε τὴν ἀπάνθρωπον ιδέαν τῆς ἐκδικήσεως τοῦ Ροῖδου. Ἀμέσως ἤρρισε

(*) Πρὸβλ. Σπ. δὲ Βιάζη : Δεκαετής ἱστορία τῆς ἐν Ζακύνθῳ Ἐκπαιδεύσεως. (1806—1816) ἐν τῇ Εἰκοτοῦ α φημ ἐν τῷ 1903 Ἀρ. 53—55.

(**) Πρὸβλ. Π. Χιώτη : Σειρὰ ἱστορικῶν ἀπομνημονεύματων. 559.

νὰ διαδίδῃ μύρια ὄσα κατὰ τοῦ δυστυχῆ Ροῖδου ὡς ἱατροῦ καὶ διδασκάλου καὶ ὡς πολίτου. Ἡ διάδοσις αὐτῆ εὗρισκεν ἠχώ, ὡς προερχομένη ἀπὸ ἰσχυρῶν καὶ πλούσιον ἀριστοκράτην. Οὕτως ὁ Ροῖδης ἔχανε τὴν ὑπόληψιν, ἦν εἶχεν ὡς ἱατρός καὶ ὡς ἐγγράμματος. Ὁ Ροῖδης ἦτο ἀνίκανος, ἀνήθικος καὶ γελοῖος!

Ἄλλως τε χάριν τῆς ἀνωμαλοῦ ἰδιοσυγκρασίας τοῦ Ροῖδου καὶ τοῦ ἐκκεντρικοῦ χαρακτήρος του αἱ διαδόσεις ἐγένιναν πιστευταί. Ὁ ἀτυχῆς ἔχισε τὴν πελατεῖαν του καὶ ἤρρισε νὰ πωλῇ κατ' ὀλίγον τὴν περιουσίαν του ὅπως πορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Καὶ αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς του ἔπειτα ἔχανε.

Βεβαίως τοῦ Κομοῦτου ἡ διαγωγή δὲν ἦτο ἱπποτική, νὰ καταστρέψῃ ἕνα ἀνισόροπον. Εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἡ μόνη ἐκδίκησις εἶνε ἡ περιφρόνησις διὰ τῆς σιωπῆς. Ἄλλως τε οὐδὲ ἡ γνώμη τοῦ Ροῖδου εἶχε κῆρος κινῆνα.

Δυστυχῶς οἱ κατέχοντες ἐν τῇ κοινωνίᾳ βαρύτητα καὶ οἱ ματαιόδοξοι νομίζον ὅτι πάντες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καίωσι ἑαυτῶν λίβανον καὶ μῦρον. Καὶ ὁ νοσώδης οὗτος ἐγωισμὸς τοὺς τυφλῶνει ἐνίοτε καὶ διαπράττουσιν ἀντιχριστιανικὰς πράξεις.

Εἰς τοιαύτην σατανικὴν καταδρομὴν ὁ Ροῖδης μὲ τὸν πηλολογικὸν χαρακτήρα, οὐδεμίαν εἶχεν ἰσχύν. Αἱ ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι καὶ αἱ παθήσεις τοῦ νευρικοῦ συστήματος αὐτοῦ δὲν συνεκίνουν οὐδὲ τοὺς στενωτέρους φίλους του. Εὐτυχῶς ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τινὲν δὲν τοῦ ἀνεπίχθη οὐδεμίαν ἐγκληματικὴν τάσις. Ἀλλὰ περισσότερο ἀνεπύχθη ἡ τάσις τῆς ματαιοδοξίας νομίζων ὅτι εἶνε μέγας ἀνὴρ καὶ προκαλεῖ φθόνον ἢ ἀξία του ἢ μεγάλῃ.

Τοιοῦτοτρόπος ἦτο μακάριος καὶ ἔγραφε καὶ ἔγραφε.... ἐδιάβαζε, ἀπήγγελλε τὰ ἔργα του.

Ὁ Σολωμὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ζακύνθον τῷ 1818 μετὰ τὴν ιδέαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ἀκολούθως εὐτυχῶς μετέλλαξε γνώμην. Ὁ Ροῖδης φυσικὰ, ὡς εὐπατρίδης, συνέδεσε φίλιαν μὲ τὸν Σολωμὸν καὶ συνηριθμῆθη μετὰ τῶν στενῶν του φίλων, οἵτινες καθ' ἐσπέραν ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν φιλολογικὴν συναναστροφὴν τοῦ Σολωμοῦ.

Ὁ Σολωμὸς εἶχε μάθη τὰ διατρέξαντα μετὰ τὸν Ροῖδου καὶ Κομοῦτου. Ἀλλ' οὐδεμίαν ἔφερε κρίσιν. Αἱ ποιήσεις τοῦ Κομοῦτου δὲν ἦσαν ἀπὸ ἐκείνας τοῦ ἡ ἱστορίας τῆς φιλολογίας ἀπαθανάτιζεν. Ἴσως μέσῃ του θὰ ἐδικαιολόγησε τὸν Ροῖδην. Ὁ Σολωμὸς ὅμως ἀμέσως ἐψυχολόγησε τὸν Ροῖδην καὶ εἶδεν ὅτι προσεξίχεν ἐν αὐτῷ τὸ αἶσθημα τῆς ἀλαστονείας καὶ ματαιοδοξίας, ὅτι αἱ ψυχώσεις αὐταὶ τὸν ἐκαμνον νὰ φέρηται ἀγερώχως πρὸς πάντας, ὅτι αἱ γνώσεις χάριν τῆς ἐπιπολιότητος του εἶχον σχηματίσει ἀληθὴν κυκεῶνα ἐν τῷ νῷ του. Προσελάθει κατ' ἀρχὰς νὰ φέρῃ τὸν Ροῖδην εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἀνώμαλοι τύποι νοθεσίας δυσκόλως παραδέχονται. Συνεπῶς καὶ ὁ Σολωμὸς ἐκολάκυσεν τὴν μεγαλομανίαν του, ἀλλὰ συγχρόνως τὸν ἐλυπεῖτο,

διὰ τὸν ἐπροστάτευσεν ἠλικῶς. Τοῦ ἦτο ἀληθῆς προστάτης.

*
*
*

Περιγράφομεν τώρα ἀστέιον ἐπεισόδιον λαβὼν χώραν ἐν τῇ συναναστροφῇ τοῦ Σολωμοῦ.

Ἡμέραν τινὰ εἶπεν ὁ Σολωμὸς τῷ Ροῖδῃ, ὅτι εἶχε λάβει ἀπὸ τὴν Ρώμην τὸ δῖπλωμα, δι' οὗ προσηγορευέτο **Ποιητῆς Ἀρκᾶς**.

Ἐννοεῖται, τὸ δῖπλωμα ἦτο ψευδές, ἀνήκον πρὸς εἰς ἀποθανόντα **Ἀρκάδα ποιητὴν** τοῦ ὀνόματι εἶχον ἕξασθ' ὅπως τὸ ἀντικαταστήσωσι μετὰ τὸ τοῦ δυστυχῆ Ροῖδου.

Ὁ Σολωμὸς μετὰ τῶν φίλων του συνεφώνησαν τὰ τῆς στέψεως τοῦ Ροῖδου, ἐν ὀνόματι διήθεν τῆς ἐν Ρώμῃ **Ἀκαδημίας τῶν Ἀρκάδων**.

Αἱ ἐτοιμασίαι ἐγένιναν. Πάντες οἱ φίλοι τῶν συναναστροφῶν παρευρέθησαν, ὅπως πομπωδῶς ἀναγνώσθῃ τὸ δῖπλωμα καὶ κηρυχθῇ ὁ Ροῖδης **Ποιητῆς Ἀρκᾶς** ἐκ μέρους τῆς Ρωμαϊκῆς Ἀκαδημίας.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ δῖπλωματος, ἐνῶ ἐπὶ τῶν ὤμων τινὸς περιήγγεγον τὸν διαφροστερῆ Ροῖδην γύρω τῆς ἀλθουσίας, οἱ λοιποὶ ἐχειροκρότουσαν ἀνθοβολοῦντες αὐτόν. Φυσικὰ ὁ Ροῖδης ἐν τῇ μεγαλομανίᾳ του ἐδέχετο τὰς ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς ἀσμένως, ἀλλ' ἐκ μετριοφροσύνης δὲν παρευρέθη, ἐλεγε :

— Σώνουνε τιμῆς. Basta nen voglio piu onori, Basta, Basta vi prego (Δῖλα δὲ. Ἀρκοῦν αἱ τιμαί. Ἀρκεῖ, δὲν θέλω περισσότερας τιμᾶς, ἀρκεῖ, ἀρκεῖ σὰς παρακαλῶ).

Μετὰ τὴν στέψιν ὁ Ροῖδης ἀπήγγελλε ποιήματά του. Καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τιμὴν του ἀπήγγελλον ποιήματα.

Τὰ ἀναμφυκτικὰ δὲν ἐλείψαν, διότι ὁ Σολωμὸς ἦτο καθ' ὅλα γενναῖος πάντοτε.

Ἀκολούθως συνώδευσαν τὸν Ροῖδην εἰς τὴν οἰκίαν.

Κατόπιν ὁ Ροῖδης ἔμαθεν ὅτι ὁ φίλος του Σολωμὸς ἔπραξε τὰ πάντα τῆς ψευδοῦς στέψεως ὅπως τὸν περιπαίξῃ. Ναι μὲν ἐλυτήθη ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἔπρεπε νὰ ἦτο φίλος τοῦ Σολωμοῦ, διότι ὁ ἀναγνώστης γινώσκει τὸν ἐβοήθει καθημερινῶς σχεδὸν εἰς τὰς οικονομικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας.

Ὁ Ροῖδης εἶχεν ἕτερον ἀδελφὸν ὀνόματι Ἀνδρέαν. Οὗτος εἶχεν ἄλλην ψύχωσιν, τὴν ἔμμενον ιδέαν ὅτι εἶνε **παλληκαρᾶς**. Διὰ τὸ ἐσπέρας ἐφόρει φέσι, ἐκράτει χονδρὰν καὶ μεγάλην κεντροῦ ἀγγαδιὰς κτυπήσῃ τοὺς ἀντιπάλους του καὶ ἐχθρούς του!

Καθ' ἐσπέρας ὡς εἶπομεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σολωμοῦ συνηθροίζοντο οἱ φίλοι του, ἀπήγγελλον ποιήματα καὶ συνεζήτουν περὶ παντοίων φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων. Ὅτε ὅμως ἤθελον νὰ διασκεδάσουν, τότε παρεκάλει ὁ Σο-

λωμὸς τὸν Ροῖδην διὰ νὰ ἀναγινώσκῃ τοὺς στίχους του.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ροῖδου, ὁ **παλληκαρᾶς** Ἀνδρέας, εἶχε φυσικὰ μάθει τὸν περιπαίγιον τοῦ ἀδελφοῦ του τὸν γινόμενον ἐκ μέρους τοῦ Σολωμοῦ, ὅταν ἤθελον νὰ γελάσουν οἱ φίλοι.

Ἐσπέραν τινὰ, ἐνῶ ἦσαν πάντες συνηθροισμένοι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Σολωμοῦ—παρουσιάζοιτο ὁ ἀδελφός Ἀνδρέας εἰπὼν :

— Κάληστέρας σὰς ἀφεντιάδες! Ἐδῶ εἰσαὶ ἀκόμα ἀδελφέ! δὲν σοῦ φθάνουν τοὺς περιπαίγιους, ποῦ σοῦ κάμινε.... Σὺ εἶσαι προκομμένος φθάνει σοῦ τοῦ ἔχεις κασσέλαις γεμιάταις χαρτιά. Ἐδῶ ἐστὺται οἱ φίλοι σου, δὲν εἶνε φίλοι, σὲ περιπαίξουν γιατί σὲ φθνοῦν.... τὰ ψοφίμια....

Ταῦτα εἰπόν, πλήρης ὀργῆς καὶ ὑπερηφανείας ἔφησε τὴν χονδρὴν καὶ μεγάλην κεντροῦ ἀγγαδιὰν τοῦ διὰ νὰ κτυπήσῃ τοὺς παρευρισκομένους. Οἱ τοὶ ἰδόντες τὸν κίνδυνον, γελῶντες διεσκορτίσθησαν καὶ ἐν οἰκίᾳ ὀφθαλμοῦ ἐγένοντο ἀφαντοί.

Ὁ Ροῖδης, ἐννοεῖται ὅτι καὶ μετὰ τὸ ἐπεισόδιον τούτο ἐξηκολούθει νὰ μεταβάινῃ εἰς τὴν συναναστροφὴν τοῦ Σολωμοῦ. **Ἀνάγκα καὶ Θεοὶ πείθονται**.

Ὡς ἀνωτέρω εἶδεν ὁ ἀναγνώστης τὸ κυριώτερον εἰς περὶ λόγον ἔργον ἦτο τὸ Passio, δῖλα δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ. Ὁ λόγος αὐτὸς μὲ τὰς ἀσυναρτήτους ιδέας καὶ ἀναρμοστῶς πολυμαθείας ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ γελάσωσιν ἀκατὰ οἱ φίλοι του. Ὁ λόγος οὗτος ἐγράφη Ἰταλιστῶν. Διὰ κατώρθωσαν οἱ φίλοι του νὰ πείσωσι τὸν Ροῖδην νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον τούτον εἰς τὴν Ἀυτικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Μάρκου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ἐννοεῖται. Ὁ Ροῖδης ἐνεδύθη τὰ ἱερά καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος ἐξεφώνησε τὸν λόγον του. Οἱ δὲ ἄκουσται φίλοι, ὅπως τὸν περιπαίξωσιν, ὑπεκρίνοντο ὅτι συνεκινήθησαν ὥστε ἀνελύοντο εἰς δάκρυα.

Ὁ λόγος οὗτος τοῦ Ροῖδου ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ εἰς μίαν σάτυρον τοῦ Ζακυνθίου λογιῶν Ἀντωνίου Μάτσει, τοῦ συγγραφέως τοῦ λαμπροῦ Ζακυνθιακοῦ δράματος **ὁ Βασιλικὸς**.

Ἡ σάτυρα αὕτη φέρει τίτλον **Ἡ Ἀνάγνωσις τοῦ Passio**. Εἶνε ἑμμετρος διάλογος τοῦ ὁποίου τὰ πρόσωπα εἶνε :

Ὁ Ροῖδης.

Ὁ Σολωμὸς.

Ὁ Ἐπιμανουὴλ Λεονταράκης μητροῦς τοῦ ποιητοῦ Σολωμοῦ. Σπυριδὼν Τρικυπῆς ὁ γνωστὸς ἱστορικός καὶ πολιτευτὴς καὶ ποιητής, ὅστις τότε ἐφοίκετο εἰς τὴν Ζακύνθον καὶ ἐσχίζαζε εἰς τὴν συναστροφὴν. Ὁ Παῦλος Μερκάτης, λόγιος Ζακύνθιος γράφας λαμπρὰ ἔργα. Λιούσιος Ταγιαπιέρος λόγιος ἱατρός.

Ἀνδρέας Κομιώτης μέλος τῆς φιλικῆς Ἐταιρείας, δημοτικὸς σύμβουλος.

Κωνσταντῖνος Νεράντζης δικαστής, Ἀγγελὸς Σιγούρος Δεσφίλας υἱὸς τοῦ δρᾶσαντος ἐν τῇ ἰ-

στορία Ἑπτανήσου Ἰωάννου.
Ἀντώνιος Μάτεσις, ὁ γράφας τὴν Σάτυρον.
Ἡ ἀρχὴ τῆς Σατύρας εἶνε :

Ὅποιος θέλει νὰ γελῶσῃ,
Ἡ σὰν θὲς καὶ νὰ ξεροῖσῃ
Νάλθῃ ἐδῶ, ἄς μὴν ἀρήσῃ
Γιὰ ν' ἀκούσῃ τὸ στολίδι
Τῆς οἰκουμένης, τὸν Ροῖδῃ
Ποῦ τὸ Πάσιο θὰ γκαρίσῃ.
Κάποιοι φίλοι ἐμαζονόντατε
Εἰς τοῦ Σολωμοῦ τὸ βράδυ
Κι' ὄλοι τους ἐκουβαλλόντατε
Μὲ φεγγάρι ἢ μὲ σκοτάδι
Γιὰ νὰ κάνουνε παιγνίδι
Τὸν ντοτόρο τὸν Ροῖδῃ...

Ἡ Σάτυρα αὕτη ἦτο ἀνέκδοτος καὶ τὴν ἐδημοσιεύσαμεν τῷ 1881 εἰς τὰ Ἄπαντα τοῦ Ἀντωνίου Μάτεσις τὰ ὅποια μετὰ προλεγομένων ἐδημοσιεύσαμεν ἐν Ζακύνθῳ δαπάνῃ τοῦ μακίριτου Σ. Χ. Ραφτάνη (***)

***

Ἀυστηρῶς ὁ Ροῖδῃς ἔπασγεν ἐξ ἰσχυάδος, ἥτις κατὰ τὰ τέλη τοῦ βίου, τὸν ἐμπόδιζε νὰ περιμένῃ. Ἀπέθανε τῇ 30 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1835, ἔτῶν 78.

Ὁ Ροῖδῃς δὲν ἐσαυτοῖσθη διὰ τὰς ἰδιοτροπίας, ἀλλὰ χάριν τῶν γελοίων ψυχώσεων του. Ὁ Ροῖδῃς ἐστερεῖτο ὡς αἱ πράξεις του ἀποδεικνύουσι τοῦ κοινῆς νοῦ, καὶ ἡ στέρησις αὕτη, προοιούσης τῆς ἡλικίας ἐγένετο πλέον καταφανής. Καὶ διὰ τοῦτο εἶδομεν ὅτι οὔτε ὁ τίτλος τοῦ κόμηντος, οὔτε τὸ δίπλωμα τοῦ Πανεπιστημίου, οὔτε αἱ σοφαὶ διδασκαλαὶ τοῦ περιδόξου Casarotti, οὔτε αἱ γνώσεις, ἄς διὰ μόχθων καὶ πόνων ἀπέκτησεν, ἴσχυσαν. Ὁ Σμάιλς λέγει ὅτι ὁ κοινὸς νοῦς, ποδηγετούμενος ὑπὸ τῆς πείρας καὶ ἐμπνεόμενος ὑπὸ ἀγαθῆς θελήσεως, ἀποτελεῖ τὴν πρακτικὴν φρόνησιν. Ἐνεκα δὲ ταύτης τῆς ἀρετῆς βλέπομεν ἐλίτε ἀνθρώπους ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιβολὴν ὅπως δυσανάλογον πρὸς τὰς διανοητικὰς αὐτῶν δυνάμεις. Διὰ τοὺς τοιοῦτους δύναται τις προσφῶς νὰ λέγῃ : **Αἱ ἀρεταὶ τῶν εἶνε ἢ δυνάμεις τῶν.**

Τοιαύτην δυνάμιν ὁ Ροῖδῃς δὲν εἶχε.

Ζάκυνθος — ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

(***) Ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Μάτεσις, ὁ μακαρίτης Δημήτριος ἀνὴρ εὐπαιδευτος μᾶς διηγήθη τὰ ἐν τῇ συναστροφῇ τοῦ Σολωμοῦ περὶ Ροῖδου, τὰ ὅποια εἶχε μάθει ἀπὸ τὸν ἀοίδιμον πατέρα του.

ΣΤΟΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Πάλι βαρυναστέναξε
ἢ νύμφη τῆς Ἰωνίας,
σὰν εἶδε εἰς τὸν κόλπο τῆς
τὰ ἄψυχα κορμιά,
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ φέρωνται
μὲ λύσσα καὶ μανίας,
π' ἄγριο κῦμα τ' ἄδερνε
μὲ κρύα ἀπονιά !

Καὶ λέγει μὲ παράπονο,
πικρὸ φαρμακωμένο,
στὴ σαββανώτρα θάλασσα
ποῦ δόλια τριγυρᾷ :
— Τί σοῦ ἴφταιξε τὸ λιμάνι μου
τὸ πάντα μυρωμένο
καὶ δὲν ἀφίνεις ἄνθρωπο,
ἄφοβα νὰ περῶ ;

Κ' ἢ θάλασσα ἀποκρίνεται
μὲ ζήλια καὶ μὲ φθόνο :
— Πολλαῖς εἶν' ἢ χάραις σου
περίσσειαι ἢ ὁμορφιαῖς !
καὶ χύνω τὸ φαρμάκι μου
νὰ σοῦ γεννήσω πόνο,
καὶ πνίγω εἰς τὸ κόλπο σου
καμάρια, λεβεντιαῖς !

Κυδωνία — ΙΩΝ

Ἐκ τῆς ἐγγύχρονου Τουρκίας*

Εὐρὸν τὴν Τουρκικὴν κοινωνίαν ἀπὸ τοῦ μικροτέρου μέχρι τοῦ μεγαλυτέρου καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν κόσμον τῶν **Μολλάδων** βαθύτατα συντισθανομένων τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐνστερνισμοῦ τοῦ Δυτικῆς πολιτισμοῦ. Πιθανὸν νὰ διαφωνῶσιν ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς μεταβολῆς· τινὲς παραδέχονται χάριν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐγχαράξωσιν ἐπὶ τοῦ ξένου πολιτισμοῦ τὸν ἐθνικὸν Ὀθωμανικὸν χαρακτῆρα, ἄλλοι τοῦναντίον εἶνε θιασῶται τῆς ἡμετέρας διανοητικῆς μορφῆς καὶ ἀποκρούουσιν ἀπολύτως πᾶν εἶδος προσαρμογῆς. Ἡ Κυβέρνησις ὡς συμβαίνει πάντοτε ἐκπροσωπεῖ τὴν πρώτην τῶν γνωμῶν τούτων, ἐντεῦθεν δὲ τὸ ἀναποράσιτον καὶ οἱ δισταγμοὶ εἰς τόσα ζητήματα ἀπαρῶστος ἐν τούτοις σοβαρὶ, ἐν ᾧ τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν πρῶτῃ ῥιζικὴν μεταβολὴν καὶ εἶναι διατεθειμένον νὰ προσοικειωθῇ συλλήβδην πᾶσαι τὰς νέας ἰδέας.

Πρώτιστα δὲ κατ' ἀρχὴν πάντες ἐκυσίως ἠσπασθησαν τὴν ὁδὸν τῶν μεταρρυθμίσεων καί, ἐν ᾧ ἄλλοτε πλείστοι Τούρκοι ἐφαίνοντο ἐνδυσμαζοντες περὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἡμετέρου πολιτισμοῦ καὶ αὐστηρῶς ψεγοναυτῶν, σήμερον μόλις ἓνα Τούρκον εὐπαιδευτὸν θὰ συνήντα τις ξένον πρὸς τὴν ἀνακινιστικὴν κίνησιν. Ἡ μεταβολὴ αὕτη πρωτίστην ἀφετηρίαν ἔχει τὴν βελτίωσιν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Μόλις ἀσθενεῖς τινες προσπάθειαι ὑπὸ τῷ πνεύμα τούτῳ εἶχον καταβληθῆναι κατὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ διαμνησὴν μου διὰ τῶν σχολῶν **Ρουτιέ** σήμερον ὑπάρχουσι σχολὰ καὶ ἀνώτεροι σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ κέντρα τῆς αὐτοκρατορίας μὲ πρόγραμμα σπουδῶν, ὅπερ μὲ ἐξέπληξε. Παῖδες ἀπὸ ὀκτῶ μέχρι δώδεκα ἐτῶν μανθάνουσι σήμερον τοῦτ' ὅπερ πρότερον ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἠγνόουν, δηλαδὴ Ἱστορίαν, Γεωγραφίαν, Φυσικὴν καὶ Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας· καὶ ἐν ᾧ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς μου δυσκόλως θὰ εὐρίσκειτο ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ὑπάλληλος γνωρίζων τὴν Γαλλικὴν, ὁ ἀριθμὸς τῶν νεαρῶν Τούρκων, οἵτινες σήμερον μανθάνουσι τὴν Γαλλικὴν, τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν εἶνε ἀξιοσημειώτως· θὰ ἐτόλμων μάλιστα νὰ βεβαιώσω ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν γνωρίζοντων ἐκτὸς τῆς μητροικῆς τῶν γλώσσης τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν εἶναι σχετικῶς πολλῶ μείζον ἢ εἰς τὰ ἀναλογοῦντα μέρη τῆς Δύσεως. Ὡς μεταρρυθμιστικὰ μέτρα ἐν τῷ χώρῳ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀναφέρονται :

1ον—Τὰ Σχολεῖα **Μουλιέ** ἐν οἷς μορφοῦνται οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ κράτους ὑπηρεσίας. Ὁ εἰδοκίμως αὐτόθι διανύσας τὰς σπουδὰς του ἀποφοιτῶν ἐπιτυγχάνει θέσιν εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἴτε ἐν τινὶ τῶν δικαιοκρατικῶν τῆς πρωτεύουσῆς. Διδάσκονται ἐν ταῖς σχολαῖς

ταύταις πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὰς κυβερνητικὰς θέσεις· καταβάλλουσιν ἰδιαιτέραν προσοχὴν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς **πολιτικῆς οἰκονομίας**, δι' οἰκονομολογικὰς μελέτας, διὰ τὴν νεωτέραν ἱστορίαν καὶ τὴν στατιστικὴν, διὰ πᾶσαι τὰς ἐπιστήμας, ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ πᾶν ὅπερ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς μου ἦτο ἐντελῶς ἀγνωστον ἐν Τουρκίᾳ.

2ον—**Αἱ Νομικαὶ Σχολαί** ἐν ταύταις διδάσκονται ἡ Εὐρωπαϊκὴ δικονομία, ὁ ἀστικὸς κώδιξ, ὁ ποινικὸς κώδιξ, τὸ ἐμπορικὸν καὶ τὸ διεθνὲς δίκαιον. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου ἡ διεξαγωγὴ τῆς δικαιοσύνης ἦτο σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Μολλάδων, δι' οὓς ὁ θρησκευτικὸς νόμος (**Σεράτ**) ἐδέσποζε παντὸς ἄλλου· σήμερον οἱ ἀρχόντες στρατολογοῦνται ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐφένδηδων. Ἡ δικονομία προσέλαβε Εὐρωπαϊκὸν χαρακτῆρα καὶ ἂν καὶ μέχρι τοῦδε αἱ μεταρρυθμίσεις εἶναι πρὸ παντὸς ἐξωτερικαί, δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις εἰμὴ νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἡ βελτίωσις εἶναι προσεχίς καὶ ὅτι ἡ Τουρκία εἶναι διατεθειμένη νὰ ἀναπληρῶσιν τὸν ἀπολεσθέντα χρόνον.

3. **Ἀνώτεραι Σχολαὶ ἢ λύκεια.**

Κορωνίς τούτων εἶναι τὸ λύκειον τοῦ **Γαλατᾶ Σεράτ** ἔνθα φοιτῶσι πλείονες τῶν 1000 σπουδαστῶν. Διδάσκονται ἐν αὐτῷ αἱ ἀρχαῖαι καὶ νεώτεραι γλώσσαι, ἡ ἱστορία, γεωγραφία, γεωμετρία, γεωλογία, χημεία· ἐν μίᾳ λέξει ὄλοι οἱ κλάδοι οἱ διδασκόμενοι εἰς τὰς ἰσοβαθμίους Εὐρωπαϊκὰς σχολὰς. Μαθημάτων τινα μάλιστα διδίσκονται Γαλλιστί, ἐν γλώσσῃ δηλαδὴ ὑπεχρεωτικῇ διὰ πάντας τοὺς μαθητὰς. Ἡ Βηρυτὸς κέκτηται παρόμοιον λύκειον· καὶ ὡς παρετήρησα οἱ ἐκ τῶν σχολῶν τούτων ἀποφοιτῶντες δύνανται νὰ συγκριθῶσι πρὸς τοὺς ἀεροστατῶν ἡμετέρων πανεπιστημίων.

4—**Σχολαὶ Προπαρασκευαστικαί.**

Ἐν ταύταις ὁ κύκλος τῶν σπουδῶν εἶναι τετραετής. Ὑπόχουσι τοιαῦται εἴκοσι ἐν Κωνσταντινῶν καὶ ὑπὲρ τὰς ὀγδοήκοντα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Εἰδικῶς σπουδάζονται αἱ γλώσσαι τῶν οἰκούντων τὴν αὐτοκρατορίαν λαῶν· ἡ Τουρκικὴ, Ἑλληνικὴ καὶ Ἀρμενικὴ. Ἐξαιρέσει τῶν κλασικῶν γλωσσῶν διδίσκονται ἐν αὐταῖς πᾶσαι αἱ μαθήσεις αἱ ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ προγράμματι τῶν Γερμανικῶν λυκείων.

5—**Αἱ Ἱατρικαὶ Σχολαὶ** ἔσχον τηλικαύτην ἐπίδοσιν ὥστε πᾶσαι αἱ θέσεις ἤδη δύνανται νὰ κατεληφθῶσιν ὑπὸ ἐγγυρίων ἱατρῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ ζητῆ ἡ Τουρκία τοιοῦτους ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὡς συνέβαινε πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν. Συναπτᾷ τώρα τις Τούρκους ἱατροὺς οὐ μόνον ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἰδιο-

(*) Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς περισπουδάστου μελέτης τοῦ διαπρεποῦς Οὐγγρου καθηγητοῦ δρος VAMBERY

τικοῖς οἴκοις καὶ τινες αὐτῶν χαιροῦσιν ἰδιαιτέ-
ραν φημὴν ὡς χειρουργοί, γυναικολόγοι, ὀφθαλ-
μολόγοι κ.λ.π.

6—**Αἱ Ἐμπορικαὶ Σχολαί.**

Εἰς ταύτας ἡ φοίτησις εἶναι πενταετής. Τὰ δύο
τελευταία ἔτη τῆς φοιτήσεως περιλαμβάνουσι τὸ
ἐμπορικὸν δίκαιον, τὴν ἐμπορευματολογία, τὴν
ἐθνογραφίαν καὶ τὴν ἐμπορικὴν γεωγραφίαν.

7—**Αἱ Στρατιωτικαὶ Σχολαί.**

Διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρῆς καὶ τῆς θαλάσ-
σης, τοὺς μηχανικοὺς καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς
ιατρούς. Φαίνεται ὅτι ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς κλά-
δοις ἐξάιρετοι ἐπετεύχθησαν πρόοδοι διειλημέ-
ναι ἰδίως εἰς τὸν **φόν δὲλ Γκόλτς καὶ τὸν**
Ζεκκὴ πασάν. Ἡ σπάνις ἰκανῶν ἀξιωματικῶν
δὲν καθίσταται πλέον ἐπαισητή, διότι ἰφίστα-
ται ἤδη ἀριθμὸς ἀξιόλογος ἀξιωματικῶν με-
μορφωμένων, ἐν οἷς πολλοὶ γνωρίζουσι μίαν ἢ
δύο Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ κέκτηνται βαθθεῖ-
αν γνώσιν τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης. Τοῦτο
κυρίως παρατηρεῖ τις ἐν τῇ νέᾳ γενεῇ.

8—**Αἱ Σχολαί τῶν Ὠραίων Τεχνῶν.**

Μετὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ μουσείου τοῦ
Τσινιὸν κιδσὸν ἡ ἐπιφανέστερα κατεκτήσιν τοῦ
Ἰσλάμ ἐν τῇ χώρῳ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ.
Ὅστις ἐγνώρισε τὴν θλίψιν ἀδιαφορίας τῶν
Τούρκων τῶν παρελθόντων χρόνων πρὸς πᾶσαν
ζωγραφικὴν καὶ τὸ εἶδος τῆς φρίκης ἦν ἐδοκί-
μαζον διὰ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὴν κλασικὴν ἀρ-
χαιότητά, καὶ ὅστις τώρα βλέπει ἐν ταῖς Μωαμε-
θανοῖς τὴν ἐπίδωσιν εἰς τὴν ζωγραφικὴν καὶ
πάντα τὰ γλυπτικὰ ἔργα, οὗτος δυσκόλως θὰ
συγκρατήσῃ τὴν ἐκπληξίν του πρὸ τῆς ἐπιτευ-
χθείσης σπουδαιότητος μεταβολῆς καὶ τῆς ἀξιο-
σημειώτου προόδου. Ὁ **Χαμδὴ** βέης ἀρχαιολό-
γος λίαν εὐκαίτερος εἶναι ὁ πρῶτος Ὀθωμανός,
ὃν ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῶν καλῶν τεχνῶν
συγκατηρήθησε μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς. Τὸ
Μουσεῖον, οὗτινος εἶναι ὁ δημιουργός, τῷ προ-
σάπτει τὸσαύτην τιμὴν. Πρὸ τριακοσίων περί-
που ἔτων ὁ Ἰβραήμ πασᾶς, ὁ μέγας Βεζύρης
Σουλεϊμάν τοῦ Μεγάλου τρεπύς εἶχε διατάξει νὰ
ἀνεγείρωσιν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τοῦ νῦν μου-
σείου δύο ἀνδριάντας μετακομισθέντας ἐκ Βούδας
— Πέστης.

Παράλλῃως πρὸς τὰ εἰρημένα ἰδρύματα ἐ-
πάρχουσιν ἐτι **Σχολαὶ Γεωργικαὶ** διὰ τοὺς **ἀχι-
ρετ** ἤτοι υἱοὺς νομαδῶν μορφωμένους ἐν τῇ
πρωτευούσῃ, οἵτινες ὀφείλουσι κατόπιν νὰ χρη-
σιμεύσωσι μεταξὺ τῶν ὁμοφύλων τῶν ὡς προ-
παγανδιστῶν ὑπὲρ τοῦ μονίμου βίου.

Υπάρχει ἀρκετὸς ἀριθμὸς προσέτι **Παρθεν-
ωγαγείων**, ἐν οἷς εἰδικὴ **Σχολὴ Τεχνῶν καὶ Ἐπιγ-
γελμάτων** ἐδιδάσκει τις μάλιστα μέγαν ἀριθμὸν
φιλιανθρωπικῶν κηθιδρυμάτων, ὧν ἐν ἀσπλῶν
διὰ τοὺς ἀπόρους, ἐν ὀφθαλμοτροφείοις, ἐν σχολείοις
κωφραλῶν, νοσοκομείων, γηροκομείων κλπ.

Ἐν ὀλίγοις ἡ δημοσίαι ἐκταίευσιν καὶ ἀ-
γωγὴ τῆς νεότητος ἔλαβε κατὰ τὰ τελευταία εἴ-
κοσιν ἔτη ὠθησιν μολὶς ἄλλοτε ἐπιτιζομένην.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

ΤΟ ΕΑΡ

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Τὸ δὲ νευρικὸν σύστημα; αὐτὸ δὴ κυρι-
ολεκτικῶς ἀποτρελλαίνεται, καὶ ἀδυνατεῖ νὰ
ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἰσορροπίαν τὴν νευρικὴν
ὑπερδιέγερσιν. Ἐνευθεν αἱ νευρικαὶ ἐξαν-
τλήσεις καὶ αἱ διάφοροι κεφαλαλγίαι. Ἡ
κεφαλὴ ἀλγεῖ περιφερικῶς (mal de tête au
casque) ἢ κατὰ πλάκας, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνδὸς
ἢ ἐτέρου κροτάφου ἢ κατὰ τὴν μετωπικὴν
χώραν ἢ κατὰ τὴν ἰνιακὴν. Τινὲς παραπο-
νοῦνται δι' αἰσθητὴμα περισφιγέσεως τοῦ κρα-
νίου, ἄλλοι ἰλιγγίωσι, ἄλλων βρυβοῦν τὰ
ᾠτα, ἄλλοι κατατρύχονται ὑπὸ ἀϋπνίας,
στενοχωροῦνται, ἀνησυχοῦν, ὑποπτέουσι,
δυσφοροῦν, **καπριτσιάζουσι** μερικοί, κατὰ
τὴν κοινὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν. Τὸ δὲ ὀλι-
γώτερον, δυστυχῶς, ἀπουσιάζον σύμπτωμα
τὸ ὁποῖον ἐπιμελῶς κρύπτει ἡ κοινὴν —
πικρὰ ἢ ἀλγίθεια — τὸ δὲ ἄτομον, διὰ τοῦ
ἀνταγωνισμοῦ τῶν τῆς ἐχεφροσύνης νευρι-
κῶν κυττάρων, ἀγωνίζεται διὰ παντοίων μέ-
σων ἡπίων ἢ ἀποτόμων νὰ ἀποδιώξῃ, — ἀ-
τιμὸς πλανωμένης φαντασίας — εἶνε αἱ πα-
ραληρηματικαὶ ἰδέαι. Συχνὸν μὲν τὸ σύμ-
πτωμα, ἀραιὰ δὲ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ,
διότι ὀλίγοι, εὐτυχῶς, καταλήγουσι εἰς
τὴν παραφροσύνην ἐκ τῆς ἐαρινῆς ὑπερδιε-
γέσεως. Ἀλλὰ καὶ αἱ αἰσθήσεις τῆς δράσε-
ως, ὀσφρήσεως γέυσεως δὲν μένουσι ἀμέτο-
χοι. Γνωρίζω κυρίαν τινά, ἣτις καταλαμβά-
νεται ἀπὸ συνεχεῖς πταρμὸς μολὶς εἰσέλ-
θη ἐντὸς ἀνοσφύρου κήπου· τὸ τοιοῦτον τῇ
συμβαίνει μόνον κατὰ Ἀπρίλιον Μάιον Ἰ-
σούιον καὶ Ἰούλιον εἰς τὸ διάστημα τῶν ὀ-
πίων πάσχει εἰδὸς τι χρονίας κορυφῆς· τοὺς
λοιποὺς μῆνας τοῦ ἔτους ἔχει πάντοτε ἄρι-
στα εἰς τὴν ὑγιείαν τῆς. Γνωρίζω ἐπίσης
κύριόν τινα ἄγοντα ἤδη τὸ 35^{ον} ἔτος τῆς
ἡλικίας του, ὅστις καθ' ἃ ὁ ἴδιος μὲ διεβε-
θαίωσε, μολὶς εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡβικὴν ἡ-
λικίαν πάσχει κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ Ἐαρος
παροδικὴν παραίσθησιν τῆς ὀσφρήσεως· ὀ-
σάκις καθ' ἕκαστον ἔαρ εὐρεθῆ χάριν πε-
ριπάτου ἢ ἄλλης αἰτίας ἐντὸς κήπου ἢ χλο-

ἄζοντος ἀγροῦ αἰσθάνεται τὸν ἀτμοσφαιρι-
κὸν ἀέρα ὄζοντα ὡς ἀπὸ κιομένων ξύλων.

Αἱ δὲ διανοητικαὶ δυνάμεις ἀμβλύονται
ὀθτως ὥστε πλεῖστα ἄτομα καθίστανται —
προσωρινῶς — ἀνίκανα πρὸς διανοητικὴν ἐρ-
γασίαν, ἢ μνήμη θολοῦται, ἢ ὀξύνοια ἀμ-
βλύνεται. Ἀδύνατος ἀποθάρρυνσις καὶ φόβοι
ἀνευ λογικῆς αἰτίας, πονηραὶ πλαναισθη-
σεις καὶ τόσα ἄλλα συμ-
πτώματα, παρόμοια πρὸς
τὰ τῆς νευρασθενείας, οὐ-
δεμίαν ἄλλη, αἰτίαν ἔ-
χοσι ἢ τὴν ἀθῶαν ἐμφά-
νισιν τοῦ Ἐαρος.

Ω !... αὐτὸ τὸ Ἐαρ!..

— Διὰ τί, μ' ὄλην τὴν
ἰπποτικὴν του ἐμφάσιν,
ἀδικεῖ τὴν ἀνθρωπότητα ;
Τὰ μὲν φυτὰ τὰ ἀκίνητα,
τὰ ἄφωνα, τὰ καθηλωμένα
εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
γῆς, τὰ ἀναίσθητα ἴσως,
γεννᾷ καὶ μετ' ὀλίγον
προικίζει μὲ τὸ σφριγὸς
τῆς νεότητος καὶ μὲ τὸ
κάλλος τῆς ἀνοήσεως.
Τοὺς δὲ ἀνθρώπους τοὺς
πεπρωκισμένους διὰ φω-
νῆς, κρίσεως, αἰσθήσεως,
τοὺς ἀπεσπασμένους μάλ-
ιστα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους
διὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν κι-
νήσεων, ἐφιλοδώρησε μὲ τόσας διαταραχὰς
τῆς ὑγιείας.

Ἄς εἴμεθα μ' ὄλα ταῦτα εὐγνώμονες
πρὸς τὸ Ἐαρ διὰ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ του, ἔστω
καὶ ἂν μερικὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους φιλο-
δωρήματα τρομάζουσι ὀλίγον. Αὐτὰ εἶναι μὲν
τρομακτικὰ ἀλλ' ὄχι ἐπικίνδυνα. Ἄς μὴ
εἴμεθα ἄδικοι πρὸς αὐτό. Γινώσκωμεν ἐὰν
τὸ ἄφωνον φυτὸν, τὸ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀ-
ναγεννώμενον, γινώσκωμεν, σκέπτομαι, ὅτι
τοῦτο γαλθανίζόμενον ὑπὸ τῆς μυκτηριώ-
δους ἐαρινῆς ἐνεργείας μένει ἀναίσθητον εἰς
τὸ ἄλγος; Δὲν ὑποφέρει ἄρά γε καὶ αὐτό;
Ὁ διαρρηγνύμενος φλοιὸς του, τὰ σχιζόμενα
θλαστήματά του, ὁ ἀπὸ τῆς ρίζης μέχρι τῶν
ἀρραιμῶν κυκλοφορῶν χυμὸς δὲν εἶνε ὄ-
λα αὐτὰ φαινόμενα πάθους μᾶλλον ἢ ἡ-
δονῆς; Πιθανόν. Τὰ σιγῶντα ὄμως φυτὰ δὲν
κραυγάζουσι διὰ τὰ δεινὰ των, οὐδὲ κἂν ψι-

θυρίζουσι τὰ παράπονά των. Ἡμεῖς μόνον
τὰ λογικὰ καὶ εὐαίσθητα ὄντα, ἡμεῖς οἱ
ἄνθρωποι ἐπαναστατοῦμεν κατὰ τῆς **τυραν-
νίας τῆς φύσεως** καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ
ὑποστῶμεν τὰς ἐαρινὰς θλίψεις, ἀγωνισθέν-
τες ἀπὸ παλαιωτάτων χρόνων νὰ εὐρωμεν
τὸ φάρμακον.

Ἄς ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀφ' ὅτου διεδόθη-
σαν ἀνὰ τὸν κόσμον αἱ
πρῶται ἰατρικαὶ γνώσεις
ἐσκέπυν μεταξὺ ἄλλων
καὶ τὴν μετρίασιν ἐπὶ
τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανι-
σμοῦ τῆς ἐαρινῆς ἐπιρρο-
ῆς.

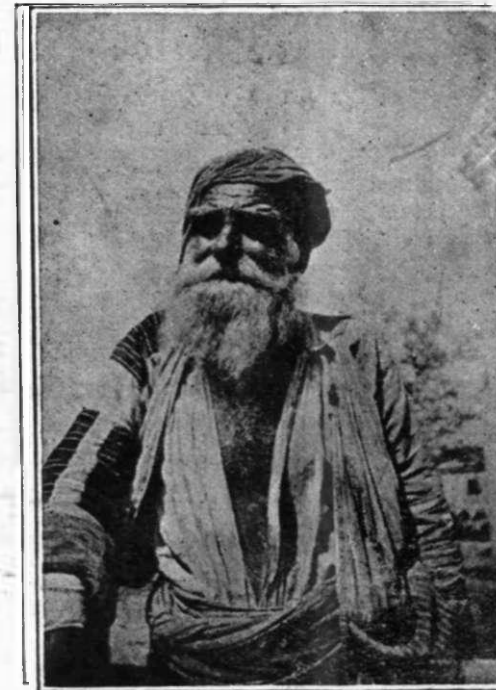
Πέτσι ἐξ ἱμῶν δὲν γι-
νώσκετε ἀπὸ τοὺς πάπ-
πους σας ὅτι τὸν Μάιον
οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ
φλεβοτομῶνται ἢ νὰ **πυρ-
γάρωνται**; ἢ νὰ ὑφίστα-
νται νηστείαν ἢ διαίταν
ἐπὶ τινὰς ἡμέρας; Ἴδου
ἀπὸ παλαιῶν χρόνων τι
ἐγίνωσκον οἱ πρόγονοί
σας καὶ ἐκαίνοι ἀπὸ τοὺς
ἑαυτῶν. Ἴδου τι ἐπραττον
πρὸς παρεμπόδισιν τῆς
ὑπεραυξήσεως ἢ **ὀργιά-
σεως** τῶν ὕγρων. **Νη-
στεία — φλεβοτομία,
καθάρισον.** Ἡ ὑγιεινὴ

τριάς τῆς ἀρχαίας θεραπευτικῆς.

Τινὲς τῶν ἀναγνωστῶν μου ἴσως εἰσὶν ὀ-
παδοὶ τῆς τριάδος ταύτης. Τὴν πρώτην
Μαῖου αἷμα ἢ καθάρισον . . . . . Ἐ . . .
τί λέτε φίλοι ἀναγνώσταί; καταβαίνουν τὰ
ὕγρά, βγάζουσι τὸ κακὸ τὸ αἷμα αἱ παλαι-
αὶ μέθοδοι;

Οἱ σημερινοὶ ὄμως ἰατροὶ σας, ἀγαπητῇ
νεολαίᾳ, οἱ γινώσκοντες περισσότερα ἴσως
ἀπὸ τοὺς προγόνους σας θὰ σᾶς εἴπωσι τὸ ἐ-
ναντίον. Παρακολουθήσατε σᾶς συμβουλεύ-
σουσι τὴν ἐαρινὴν ἐξέλιξιν, βοηθήσατε τὴν
βλάστησιν ἀντὶ νὰ τὴν ἐμποδίσετε. Πράξατε
διὰ τὸν ἑαυτὸν σας ὅ,τι διὰ τὸ φυτὸν σας, τὸ
δένδρον σας.

Ἐπόμενοι καὶ ἡμεῖς τοῖς παραγγέλμασι
τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ἰατρικῶν ἐξοχοτήτων
συμβουλευόμενοι εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας
τὰ ἐξῆς:

ΤΟΥΡΚΜΕΝΗΣ
ΟΡΕΣΙΒΙΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΤΤΙΟΥ
Εἰκὼν τοῦ ἐρασιτέχνου ὁμοῦ
κ. Ε. Π. Ἀγγελῆ

Βοηθήσατε τὴν λειτουργίαν τοῦ δέρματός σας διὰ καθημερινὸν λουτροῦ χλιαροῦ καὶ διαρκοῦς (15—20 λεπτ. ὡραία) καὶ ἐν ὧραις καυστικάς τὰ θαλάσσια. Γεύεσθε (μὴ ἐσθίετε κατὰ κόρον) τονικά ἐδέσματα μὴ ἐρεθιστικά· γάλα (τὰ γαλατηρὰ ὑπὸ ὄλας τὰς μορφάς,) χόρτα (προτιμᾶτε τὰ καλῶς βρασμένα χόρτα) μὲ ἔλαιον ἢ βούτυρον καὶ ὀλίγον ἔξυ, ὡά, ἐλαφροὺς εἶνους, καὶ ἀποφεύγετε τὰ ἰσχυρῶς οἰνοπνευματώδη ποτά. Ἀσκεισθε ὀλίγον ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἀλλ' ἀνευ κόπωσης. Ἡ ἀσκήσις συντελεῖ εἰς τὴν ταχείαν καταλλαγὴν τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν καὶ εἰς τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ μυϊκοῦ συστήματος ἅμα δὲ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτεισιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων. Εἰς δὲ τοὺς κατοικοῦντας ἐντὸς μεγαλοπόλεων, ἐνθα ἀφθονοῦσι τὰ θεραπευτικὰ μέσα, συμβουλευόμεν κατὰ τὰς θερμὰς ὥρας τοῦ Ἑαρος τὰ ἠλεκτρικὰ λουτρὰ ἢ τὰς ἠλεκτρικὰς καταιονήσεις δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος· τὰ μέσα ταῦτα ὄχι μόνον αὐξάνουν τὴν ζωικὴν βίωσιν ἀλλὰ καὶ προβάλλουν ἰσχυρὸν προτείχιμα ἐναντίον τῆς ἐπιρροίας τῶν γήινων μαγνητικῶν βρυμάτων, τὰ ὅποια ἐπιδρῶντα διεγερτικῶς ἐπὶ τοῦ ἀθροῦστος ὄργανισμοῦ, βοηθοῦν σὺνάμα τὸ φυτὸν κατὰ τὰς ἐαρινὰς αὐτοῦ ἐξελίξεις ἵνα γηράσῃ ἐν ὑγιείᾳ καὶ βίωσιν.

Διὰ σώφρονος λοιπὸν καὶ κανονικῆς διαίτης ἀεὶ μεθιξόμεν τῆς νεότητος τοῦ ἔτους, ἵνα ἀποθνήσκωμεν, ὅπως τὸ φυτὸν, ἀποταμίευμα ὑγιείας καὶ **ῥωμαλέου γήρατος**, παρακαθήμενοι εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Ἑαρος ἐνθα ἔδεσμα μὲν ἡμῶν ἢ βίωσιν, πρὸς δὲ ἢ ὑγιείαν.

Συμπεπληρωμένη — ΚΩΝΣΤ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
(Γατρός)

Η ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΡΗΤΩΡΩΝ

Τὸν Πρύτανιν διεδέχθησαν ἐπὶ τὸ βῆμα οἱ τρεῖς ξένοι ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀκαδημειῶν καὶ τῶν Πανεπιστημίων, ὁ Κολλλιων, πρύτανις τῆς Φιλολογικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων, ὁ Δελμπρούκ, τοῦ Πανεπιστ. τῆς Ἰέννης τῆς Γερμανίας, καὶ ὁ Μαχάφφου τοῦ Πανεπ. τοῦ Δουβλίνου τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Εἰς τὴν μεστὴν γαλλικοῦ πνεύματος καὶ ἀβρότητας προσφώνησιν αὐτοῦ ὁ Κολλλιων εἶπε περὶ τῶν νέων Ἀθηνῶν ὅτι « διὰ τῶν λαμπρῶν προσπαθειῶν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτῶν ἰδρυμάτων, διὰ τῆς ἐπιστήμης τῶν παρ' αὐταῖς ξένων Σχολῶν καὶ Ἰνστιτούτων, αἵτινα εὐρίσκουσι θερμοτάτην ὑποδοχὴν ἐν Ἑλλάδι, κατέστησαν καὶ αὐτὸς τὸ κοινὸν Πανεπιστήμιον τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν. Τὸν Κολλλιων ἐν μέσῳ παταγῶδων χειροκροτημάτων κατελθόντα διεδέχθη ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ γηραιὸς γλωσσολόγος Δελμπρούκ, ὅστις μὲ φωνὴν ἰσχυράν, γεμάτην ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσιν, ὑποβασταζόμενος ἐνίοτε ἀπὸ τὸν πρωθυπουργὸν Βενιζέλον, ἀπήγγειλεν ἐν θαυμάσιον ἐγκώμιον τοῦ Ἑλλην. πνεύματος, διακοπτόμενος ἀπὸ παταγῶδων χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίας. Ἀνεμνήσθη τοὺς στίχους τοῦ Βύρωνος, οἱ ὅποιοι ἐνεθουσίασαν τοὺς πρεσβυτέρους τῶρα σοφοὺς εἰς τὴν νεανικήν των ἡλικίαν, περὶ τῶν « νήσων τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἠγάπησε καὶ ἔφαλε τὸν ἔρωτα ἢ Σαλπῶ » καὶ ἐξέφρασε πρὸς τὴν νέαν Ἑλλάδα, ἢ ὅποια τοὺς ὑποδέχεται φιλοξένως, ἐν ὀνόματι ὅλης τῆς Δημοκρατίας τῶν γραμμάτων τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ τοὺς ἀσπασμούς. Μετὰ τὸν ἐνθουσιώδη Δελμπρούκ ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ Μαχάφφου, τέλειος τύπος Ἀγγλοσάξωνος, χαρωποῦ, εὐτραφοῦς, ῥωμαλέου, εὐθύμου. Πρόσωπον γεμᾶτον, ἐπιμελῶς ἐξυρσμένος τὸν μύστακα καὶ τὸ γένειον. Ἐβδομηκοντούτης σχεδόν. Μὲ τὸν πλήρη ἀπὸ ἀγγλικὸν μέθυστον λόγον του διεσκόρπισεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς πολλὴν θυμηδίαν εἰς τὴν ὀμήγουσιν τῶν σοφῶν ἀκροατῶν του

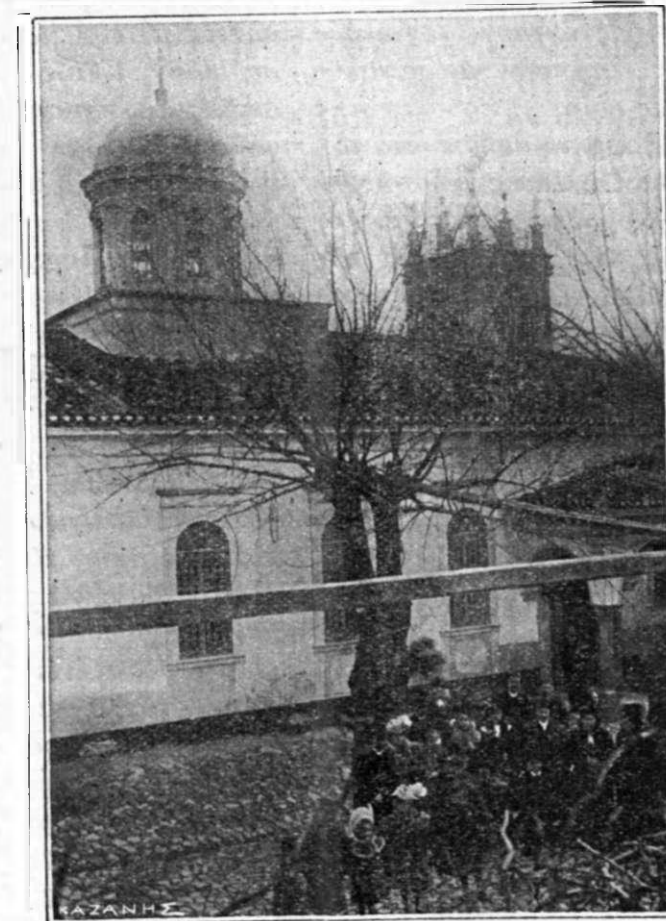
Εἶπεν ὅτι ἔρχεται ἀπὸ χωρῶν **δμιχλώδη** καὶ οἷον ἐπίτηδες ἐξελέγη νὰ ὀμιλήσῃ αὐτὸς ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν Πανεπιστημίων εἰς τὰς Ἀθήνας, « ὅπου ἀνέθορον ἢ ἀκμὴ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ φωτός, » ὅτι εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν, ἀφ' οὗ ὡς χριστιανὸς ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ.... καλοφάγῃ κατόπιν, καὶ ὅτι μὲ κεφαλὴν βεβαρημένην ἐδυσκολεύετο κάπως νὰ γράψῃ. Ὑπέμνησεν ὅτι « τὸ εορτάζον Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν δὲν εἶνε νέον, ἀλλ' ἀρχαιότατον, καὶ ἐνταφιασθὲν ποτε ἀνέστη πάλιν ἐκ τοῦ τάφου του μετὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, εἶπεν ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐφαρμόζεται ὀλόκληρος ὁ στίχος τοῦ Μίλτωνος διὰ τὰ ἄστρα, « αἵτινα δύοντα, ἀνατέλλουσι πάλιν εἶπερ ποτὲ λαμπρά, » καὶ ἐξέφρασε τὰς θερμοτάτας εὐχὰς διὰ τὸ ἔθνος τοῦτο καὶ τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ ὅποσον, ἔν καὶ παλαιόν, εἶνε ἀπηλλαγμένον τῶν μεσαιωνικῶν τύπων, εὐχαρίστησε τὸν λαὸν καὶ τὰ μικρὰ ἀκόμη παιδία διὰ τὴν φιλοξενίαν, τῆς ὁποίας θερμοτέραν οὐδέποτε ἔτυχον εἰς ἄλλην πόλιν, προσθέσας ὅτι ἡ ἀρετὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν τῶν μεγαλειτέρων ἀρετῶν τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων ὅσον καὶ τῶν Ἀθηναίων τῆς σήμερον. Τὴν ὥραν προσλαλιάν του ἐπέραναν ὁ Ἄγγλος σοφὸς καὶ πάλιν μὲ μίαν χαριτολογίαν. « Ὅπως κατὰ τὴν εορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς, εἶπεν, οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ὀμίλουν μὲν διαφόρους γλώσσας, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἐκίνει τὰς γλώσσας των, οὕτω καὶ ἐνταῦθα σή-

μερον ὀμιλοῦμεν πολλὰς γλώσσας χωρὶς ὅμως νὰ ἀποτελεῖται **Βαβυλωνία!** — διότι τὸ αὐτὸ πνεῦμα κινεῖ ὅλους ἡμᾶς, τὸ πνεῦμα τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς τιμῆς πρὸς τὸ εορτάζον Πανεπιστήμιον, πρὸς τὸ ὅποσον ἅπαξ εἶ ἐκφράζομεν τὰ συγχαρητήριά μας. »

Η ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ

Μὲ παρατεταμένα καὶ ζωηρότατα χειροκροτήματα κατῆλθεν ὁ θαλερὸς πρεσβύτερος τὸ βῆμα. Ἐπηκολούθησεν μὲρὰ ἀνάπαντα καὶ ἔπειτα ὁ Βασιλεὺς, ἢ Βασίλισσα, ὁ δίδοχος, ἢ πριγκίπισσα Σοφία καὶ ἡ μεγάλη Δούκισσα Μαρία μετὰ τῶν ἄλλων πριγκίπων ἐγεροδέντες ἔδωκαν τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως. Τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν κατερχομένην ὑπεδέχετο πανταχοῦ μὲ χειροκροτήματα καὶ ἀνευφημίας ὁ κόσμος. Ἐνθουσιωδῶς ἔπεν φήμουν ὡσαύτως καὶ τὸν λατρευτὸν πρωθυπουργὸν Βενιζέλον. Οἱ φοιτηταὶ ἰστάμενοι κατὰ μῆκος τῶν βαθμίδων τῆς Ἀκροπόλεως διένεμον ἔντυπα τοὺς λόγους τοῦ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ
ΕΝ ΧΟΡΟΣΚΙΟΤ' ΣΜΥΡΝΗΣ
Εἰκὼν τοῦ ἐρασιτέχνου κ. Γ. ΚΑΛΙΚΑΚΗ

διαδόχου, τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ πρυτάνεως Ἑλληνιστῶν καὶ Γαλλιστῶν. Τώρα τὸ θέαμα ἦτο ἀπαραμίλλως μαγευτικόν. Ἐπειδὴ ἀφῆθη ἐλευθέρῳ ἢ εἴσοδος, ἀπειρον πλῆθος ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Οἱ ἀναβαίνοντες καὶ κατερχόμενοι ἀπετέλεσαν μίαν συνεχῆ ἄλυσιν. Μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του ἠδύνατό τις νὰ φαντασθῇ ποῖον θέαμα θὰ παρουσίαζεν εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἢ πομπὴ τῶν Παναθηναίων. Μήπως καὶ τώρα δὲν ἦτο ἐν **παγκόσμιον**

προσκύνημα εἰς τὴν θεὰν τῆς Σοφίας, εἰς τὴν χώραν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀνέτειλεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀληθείας; Ὁ ἥλιος κατέβαινε σιγὰ πρὸς τὴν Σαλαμίνα καὶ πέραν ἔλαμπον ἀπὸ μαρμαρυγᾶς ἰσχυροῦς τὰ κύματα τοῦ Σαρωνικοῦ. Ὁ Ὑμητιός, ἡ Πεντέλη, ὁ Πάρος, ὁ Κιθαιρών, τὰ βοννά, τὰ ὁποῖα μὲ τὸν ὄγκον των περιβάλλουσι τὴν λεκάνην τοῦ Κηφισοῦ, ὅπου « ἡ λιγυρὰ ἀηδὼν τονίζει τὸ θρηνηῶδες της ἄσμα, κατὰ τὸν ποιητὴν, ὑπὸ τὰ πράσινα φυλλώματα τοῦ ἄλλου τοῦ Κολωνοῦ » — ἐδέχοντο τὰς μελιχρᾶς ἀνταυγείας τοῦ δύνοντος ἡλίου. Ὡ, τί λαμπρὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς θέαμα! Εἰς εὐλαβῆς προσκυνητῆς τοῦ ἀρχαίου Κάλλους, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸν βράχον ἐκείνον τῆς Παλλάδος ἐξήστραφεν εἰς τὸν κόσμον, ἠμποροῦσε τὴν σιγμὴν ἐκείνην νὰ πέσῃ εἰς τὰ γόνατα ἐπὶ τοῦ λευκοῦ βάνθρου τοῦ Παρθενῶνος καὶ νὰ τονίσῃ μὲ φωνὴν σιγηλὴν ἓνα ὑψηλὸν ὕμνον πρὸς τὴν θεὰν τῆς Σοφίας, ὅπως ἔκαμεν ὁ λόρδος Βύρων καὶ ὁ Ρενάν. Ἀλλά . . . σιωπή! Ἡ καλλιτέρα προσευχὴ πρὸς τὴν Παρθένον θεὰν εἶνε ἡ ἀγνότης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας!

Εἰς τὸ Ζαππεῖον

Εἰς τὸ Ζαππεῖον! — Εἶνε ὁ κήπος καὶ τὸ γνωστὸν μεγαλοπρεπὲς μέγαρον τῆς Ἐκθέσεως ὀπισθεν τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου. Ἐκεῖ προσηγγέλλον οἱ φοιτηταὶ δεξιῶσιν ἐπίσημον τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Συνέδρων εἰς τὰς 5 μ.μ. Μόλις κατήλθον ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν περιπλανηθέντες τῆδε κακείσε εἰσηλθὸν θριαμβευτικῶς εἰς τὸν κήπον τοῦ Ζαππεῖου, ὁ ὁποῖος ἦτο κατάμεστος ἀπὸ τὸ πλήθος. Ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἀνέκρουεν ἐντὸς τοῦ Ζαππεῖου μέγαρον εἰς τὴν κυκλικὴν στοᾶν ὠραία ἔμβατήρια. Οἱ φοιτηταὶ φέροντες εἰς τὴν κομβιοδόχην τὸ σῆμα τοῦ Πανεπιστημίου ἐδέχοντο τοὺς προσερχομένους ξένους ὀδηγοῦντες αὐτοὺς εἰς τὸ πλούσιον κυλικεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ συνωστισμὸς ἦτο ἀπερίγραπτος. Ἡ σπονδὴ εἰς τὸν Βάκχον ἐκεῖ ἔχέετο ἀφθονος. Ἄνδρες, γυναῖκες, νέοι, νεάνιδες ἔπινον ἀπλήστως τὸν ἀφρόντα ζῦθον, πρόθυμος δὲ ἡ φοιτητικὴ νεολαία συνώδεε κατὰ προτίμησιν τὰς δεσποινίδας μάλιστα καὶ τοὺς

ξένους σοφούς, οἵτινες ἔφερον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὄχι μόνον τὴν σοφίαν των ἀλλὰ καὶ τὰς καλλιπαρεῖους κόρας τῆς ὀμιχλώδους Γερμανίας καὶ Βρετανίας. Δεξιούμενοι μὲ τὴν ἀβρότητα καὶ φιλοφροσύνην τοὺς ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Πανεπιστημίων οἱ φοιτηταὶ μας ἔπινον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ ἕν ἐκάστοτε ποτήριον εἰς ὑγιεῖαν τῶν ἀντιπροσώπων. Ἡ δαπάνη, ἐννοεῖται, ἦτο τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ αὐτοὶ δὲν ἔκαμνον ἄλλο ἢ νὰ περιποιηθῶσι τοὺς ξένους εἰς τὸ σπιτί των, καὶ ἦσαν οἱ καλοὶ Ἀκαδημαῖκοι πολῖται τόσο φλόφρονες πρὸς τοὺς τιμῆσαντας μὲ τὴν παρουσίαν των τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐντὸς ὀλίγου ἡ εὐθυμία ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον. Αἱ κεφαλαὶ τῶν φοιτητῶν ἦσαν πλέον φλογισμένα, ἡ γλῶσσα ὑπετραύλιζε κανένα σκοπὸν καὶ οἱ πόδες ἐτέθησαν αὐτόματοι εἰς κίνησιν. Ὁ πρύτανις κ. Λάμπρος ἀναμειγνύεται εἰς τὸν ἑσμὸν ἐκείνον ἵνα τοὺς βάλῃ εἰς τάξιν. Ὁμιλεῖ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὸν ἀκούει. Τὸν περικυκλῶνουν καὶ τὸν περισφίγγουν ἀποπνικτικῶς, ὅπως τὰ μικρὰ παιδία τοῦ δημοτικοῦ κάμνον κύκλον περιέργων πέριξ τοῦ διδασκάλου. Τοὺς ἀφίνει θυμωμένος, ἀλλὰ μετ' ὀλίγων ἄλλος κύκλος πολυπληθέστερος σχηματίζεται. Προφανῶς θέλει νὰ τοὺς βάλῃ νὰ χορεύσουν, ἀλλὰ μὲ τάξιν. Ἡ μουσικὴ ἀνακρούει τὸν συρτὸν καὶ ὁ χορὸς στήνεται παρασύρων μίαν σιγμὴν καὶ τὸν γηραιὸν πρύτανιν εἰς τὰς στροφὰς του. Ὁ στρατηγὸς Ἐντοῦ, θαλερώτατος καὶ ἡλιοκαῆς, μὲ βλέμμα ὀξὺ καὶ διαπεραστικόν, παρακολουθεῖ μειδιῶν τὰς κυκλικὰς στροφὰς. Πολλοὶ τραγωδοῦν, ἄλλοι ῥίπτουν τοὺς πῖλους εἰς τὸν ἀέρα, ἡ ἑσποῦν εἰς παταγώδη χειροκροτήματα. Εἶνε ἐν πανδαιμόνιον. Εἶνε πλέον βράδν. Πρὸ ἡμισείας ὥρας εἶχε δύση ὀπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως ὁ ἥλιος. Ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἀνακρούει τὸν ἐθνικὸν ὕμνον τρεῖς καὶ μία οὐρανομήκης βοῇ ἐπευφημίας διέσεισε τοὺς θόλους τοῦ Ζαππεῖου. Ἡ δεξιῶσις τῶν φοιτητῶν ἐτελείωσεν. Ἐξω ἡ κοσμοπλημμύρα ἐξετείνετο εἰς ὅλον τὸν ἀπέραντον κήπον τοῦ Ζαππεῖου, καὶ ἡ πόλις τῆς Ἀθηνᾶς ἔπλεε τώρα εἰς τὰ ἠλεκτρικὰ τῆς φῶτα. Ἡ κίνησις διήρκεσε ζωηρὰ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

(Ἐπεται συνέχεια)

HENRICΟΥΡΙΝ

ΤΑ ΖΩΑ

ΕΧΟΥΣΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς ἓν περιεργον βιβλίον ὁ Rev White ἀφιερώνει πολλὰς σελίδας διὰ τὰ νεκροταφεῖα τῶν μυρμηκῶν καὶ αἱ παρατηρήσεις του αἴται θὰ εἶχον πραγματικὸν ἐνδιαφέρον, ἐὰν ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ παραδεχθῆ ὡς βέβαια, γεγονότα, ἅτινα προξενοῦσι δυσπιστίαν. Θὰ μοι ἐφαίνετο δύσκολον, ἐπὶ παραδείγματι, νὰ παραδεχθῶ ἄνευ ἐνδοιασμοῦ τὸ ἀκόλουθον γεγονός :

Μία μυρμηκία τεχνητῆ εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἐν ἱαλίῳ δοχείῳ καὶ μετὰ τινα χρόνον μέγας ἀριθμὸς μυρμηκῶν εἶχεν ἀποθάνει καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν εἶχον μεταφερθῆ ὑπὸ τῶν συντρόφων των πρὸς τὴν ἐπιπέδην τῆς φωλεᾶς. Τὴν ἑκτὴν ἡμέραν τῆς ἐγκαταστάσεώς των ὁ Rev White εἶθεσε πλησίον τῶν πτωμάτων τρία μικρὰ κούτια ἐκ χαρτοῦ περιέχοντα μέλι τὸ ὁποῖον προωρῶετο διὰ τοὺς τροφίμους του. Μετὰ νηστεῖαν ἱκανῶς μακρὰν θὰ ἐπίστευέ τις ὅτι οἱ μύρμηκες θὰ ἐροῦντο ἐπὶ τοῦ μέλιτος πρώοντες μετ' ἀπληστίας. Οὐδαμῶς λέγει ὁ παρατηρητὴς, μετεσχημάτισαν ἀμέσως τὰ μικρὰ κούτια εἰς κοιμητήρια καὶ ἐναπέθεσαν τοὺς νεκρούς των χωρὶς νὰ ἐγγίωσι ποσῶς τὴν δειλαστικὴν τροφήν.

Ὁμολογῶ ὅτι, παρ' ὅλον τὸν σεβασμὸν μου διὰ τὴν προσοπικότητα τοῦ Rev. White καὶ παρ' ὅλον τὸν θαυμασμὸν μου διὰ τὴν εὐγενὴ αἰσθητικότητα τῶν μαθητῶν του, δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω ἐκ μέρους τῶν μυρμηκῶν μίαν τοιαύτην ἀδιαφορίαν εἰς τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας, καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἀπονείμω εἰς αὐτοὺς πιστοποιητικὸν τοιαύτης ἀσυνήθους ἐγκρατείας.

Ὀλίγον περαιτέρω ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ὀμιλεῖ περὶ τῆς συγκινήσεως ἐνὸς μύρμηκος ἀπαραμυθήτου, τὸν ὁποῖον οἱ σύντροφοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπομακρύνωσιν ἵνα ἐμπίδωσιν νὰ ἐκθάψῃ νεκρὸν πρὸ ὀλίγου καλυφθέντα ὑπὸ τοῦ γώματος, τοῦ ὁποῖου ἀναμφιβόλως ἠθέλε διατελευταίαν φοράν νὰ ἴδῃ τὴν ἀγαπητὴν μορφήν. Καὶ αὕτη ἡ συμπεριφορὴ φαίνεται ἡμῖν λίαν βεβιασμένη καὶ ὑπερβολικὴ.

Ἴδου μία τελευταία ἱστορία ἣτις ἀποτελεῖ τὸν κολοφῶνα τῆς αὐτῆς παραδοξολογίας. Ἡ ἱστορία εἶνε ἀληθὴς, δὲν ἀπορρεῖ ἀπὸ τοῦ ἰδίου Rev. White, ἀλλὰ δεχόμενος οὐτὸς ἄνευ ἐνδοιασμοῦ ταύτην ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην καὶ συντελεῖ εἰς τὴν διάδοσιν ἐσφαλμένων ἴσως παρατηρήσεων τοσοῦτον μᾶλλον ἐπιβλαβῶν, καθ' ὅσον προκαλοῦσι τὴν δυσπιστίαν καὶ πρὸς ἀναμφισβήτητα γεγονότα, μὴ καθισταμένης εὐκόλου

τῆς διακρίσεως τῆς εἴρας ἀπὸ τοῦ σίτου. Μολονότι ἔχω ἀπόφασιν στερεὰν νὰ ἀπομακρύνω ἀσπλάγγως πᾶσαν ῥωμαντικὴν καὶ φαντασιώδη διήγησιν, τὴν ὁποίαν ἀρέσκονται νὰ ἐπισωρεύωσιν ἐπὶ τῶν μυρμηκῶν, δὲν ἠδυνήθη ἐντούτοις νὰ ἀντιστῶ εἰς ἐπιθυμίαν νὰ διηγηθῶ, ὡς περιεργον, αὐτὴν τὴν διηγεση παρατήρησιν τὴν ἀνακοινωθεῖσαν ὑπὸ μιᾶς κυρίας τοῦ Sidney τῆς Mistress Hatton εἰς τὴν Λινναίαν ἀκαδημίαν τοῦ Λονδίνου καὶ περιεχομένην εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ Rev White « Εἰς μικρὸς παῖς εἶχε κατακλιθῆ ἐξ ἀπροσεξίας ἐπὶ μιᾶς μυρμηκίας τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ μανιώδεις διὰ τὴν παραβίασιν τοῦ ἀσύλου των: εἰς τὰς φωνὰς τοῦ παιδὸς τρέχει ἡ μήτηρ, ἣτις ἵνα ἀπαλλάξῃ τὸν υἱὸν της, φονεῖ εἰκοσάδα περίπου μυρμηκῶν, οἵτινες εἶχον μείνει προσκεκολλημένοι ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν τὰ πτώματα εὐρίσκοντο ἀκόμη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν πέριξ τῶν ὁποίων μέγας ἀριθμὸς ἐκ τῶν συντρόφων των ἐφαίνετο πολυάσυχος: τινὲς ἐκ τούτων ἀποσπῶνται καὶ διευθύνονται πρὸς γειτονικὸν τινα λόφον κατεχόμενον ὑπὸ μυρμηκῶν τῆς αὐτῆς φυλῆς. Ἡ πρῆβεια εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς φωλεᾶς, διηγείται τὸ γεγονός καὶ ἐξέρχεται μετὰ 5 λεπτά συνωδουμένη ὑπὸ τινῶν ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ λόφου. Ὁ ὄμιλος τάσσεται ἐπὶ δύο στίχων καὶ προχωρεῖ βραδέως ἐν θαυμαστῇ τάξει μέχρι τοῦ μέρους ὅπου κατάκεινται τὰ ἄψυχα σώματα τῶν ἀτυχῶν νεκρῶν. Δύο φορεῖς ἀποσπῶνται καὶ λαμβάνουσιν ἓν ἐκ τῶν πτωμάτων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των, ἔπειτα δύο ἄλλοι μύρμηκες ἄνευ φορτίου λαμβάνουσι θέσιν ὀπισθεν τῶν πρώτων, ἵνα ἐναλλάσσωνται βεβαίως μετὰ τούτων κατὰ τὴν κοπιώδη πορείαν, καὶ ὁμάδες ὁμοίαι ἐκ τεσσάρων μυρμηκῶν τοποθετοῦνται κατὰ γραμμὴν ὀπισθεν τοῦ πρώτου, ἀναληφθέντων πάντων τῶν πτωμάτων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Ἡ ἐπικήδειος πομπὴ ἐκκινεῖ ἤδη ἀκολουθουμένη ὑπὸ διακοσίων περίπου συνοδῶν ἀτάκτως πορευομένων καὶ προχωρεῖ ἐπισήμως πρὸς ἀμμόδη τινὰ θέσιν πλησίον τῆς θαλάσσης. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν οἱ φορεῖς ἴστανται, ἀποθέτουσιν ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς γῆς τὸ φορτίον των τὸ ὁποῖον λαμβάνεται ὑπὸ τῶν δύο ἄλλων βοηθῶν καὶ ἡ πορεία ἐπαναλαμβάνεται.

(Ἐπεται συνέχεια)

Πάτριαι — Γ. Α. ΜΕΓΑΣ δ. μ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΑ ΔΥΟ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΑ ΑΥΓΑ

Τέλος πάντων, ὁ Τζών Κράβ, πιστὸς εἰς τὰς πρὸς ἑαυτὸν ληφθείσας ὑποχρεώσεις ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Εὐρώπην. Ἡ τελευταία του ἐπιχείρησις, — ἰδρυσις φιλανθρωπικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς ἐταιρείας διὰ τὴν ἄνευ πόνου ἐξαγωγήν τῶν ὀδόντων τῶν Ἐλεφάντων, — ἔκλεισε διὰ σπουδαιότητος κέρδους καὶ ἐπανήρχετο μετ' ἐλαφρὰν τὴν συνείδησιν καὶ βαρὺ τὸ βαλάντιον εἰς τὴν γενέθλιόν του χώραν. Φυσικῶς διήλθε τῶν Παρισίων. Εἶχεν ἐκεῖ ἐν χρέος, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη ν' ἀποσβέσῃ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, καὶ προκειμένου περὶ ὑποθέσεων ὁ Τζών Κράβ δὲν εἶχεν εἰμὴ ἓνα μόνον λόγον. Τὸ ἐστιατόριον ὑψίστατο εἰσέτι καὶ ὁ πᾶτρων ἐπίσης, — ὁ τελευταῖος οὗτος ὀλίγον γηράσας, ἕνεκα τῶν βαρειῶν φροντίδων τοῦ ἐπαγγέλματός του. Ὅταν ὁ Τζών Κράβ εἰσῆλθεν, ὁ Γκαρανζῶ εὐρίσκειτο ἀκριβῶς εἰς τὰς στιγμὰς τῆς δυσθυμίας καὶ νευρικότητος, τὴν ὁποίαν γνωρίζουσιν οἱ διαπρεπέστεροι ξενοδόχοι. Ἡ ἀλγούσα ψυχὴ του ἔφερε τὸ βάρος δώδεκα μηρῶν, τοὺς ὁποίους ἀπερισκέπτως παρήγγειλε, βασιζόμενος εἰς πληθῶραν πελοτῶν, οἵτινες ὅμως δὲν παρουσιάσθησαν, ὁ κρεοπώλης ἠρνήθη νὰ τοὺς λάβῃ ὀπίσω καὶ ὑπῆρχεν ὀλίγον σφοδρὰ φιλονεικία μεταξὺ τῶν δύο ἐντολοδόχων. Ὁ Γκαρανζῶ, ἀνθρωπος πεισματῶδης, τοῦ ὁποῖου τὸ αἷμα εἶχε δώσῃ ἐπὶ ὄλου τοῦ προσώπου του τὴν ὄψιν ἐμβάμματος ξυνομιμένου, ὑπεδέχθη πολὺ κακῶς τὸν Ἄγγλον.

— Κύριε, τῆ λέγει, ἡμεῖς οἱ Γάλλοι, ὅταν ἔχωμεν ἐν χρέος, εἶναι ἱερὸν δι' ἡμᾶς καὶ δὲν περιμένομεν πέντε ἔτη νὰ τὸ πληρώσωμεν.

Ἄλλ' ὁ Τζών Κράβ δὲν ἤλθεν, ὅπως ἀνταλλάξῃ λόγους ματαιούς, ἔσυρεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τὸ βιβλιάριον του καὶ λέγει:

— Ἴδου οἱ λογαριασμοί μας: σὰς ὀφείλω 80 ἑκατομύρια, τιμὴν τῶν δύο αὐγῶν, ἐπὶ πλέον τὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν τὰ

80 ταῦτα ἑκατομύρια, μείναντα εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ διαχειρισθέντα παρ' ἐμοῦ παρήγαγον. Ἡ ποσότης αὕτη ἀνέρχεται εἰς 1237 φρ. καὶ 27 ἑκατομύρια, — ἔστωσαν 1237,25 φράγκα εἰς νόμισμα καὶ δύο ἑκατομύρια διὰ τὰ χαρτόσημα, ἵνα κάμωμεν τὴν ἐξόφλησιν. Εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐξοφλήσετε.

Πράγματι βλέπει τις, ἂν ὁ Τζών Κράβ ἤξιζε τὴν ὑπόληψιν ἀδιαφθόρου καὶ λεπτολόγου ἐπιτρόπου. Εἰς τὴν ἀπροσδόκητον ἀπαρτίθμισιν, τὴν γενομένην διὰ τοῦ ψυχροῦ καὶ μεμετρημένου λόγου τοῦ Ἄγγλου, ὁ Γκαρανζῶ κατ' ἀρχὰς κατεπλήχθη. Δύο αὐτὰ νὰ πληρωθῶσι 1237 φράγκα καὶ 25 ἑκατομύρια! ὁποῖον ὄνειρον! Ὅμοιον τι δὲν εἶχε γίνῃ ποτὲ εἰς κἀνὲν μαγειρεῖον τῶν Παρισίων. Ἐὰν ὁ Γκαρανζῶ ἦτο ἐλευθέρως καὶ λογικῶς, θὰ ἐσφιγγεν ἀμέσως τὴν χεῖρα τοῦ Τζών Κράβ καὶ θὰ ἐθυλάκωνε τὸ χοῦμά του χωρὶς νὰ τὸ ὑπολογίσῃ· ἀλλ' ἦτο φύσις οὐτιδανὴ καὶ ψυχὴ ἐτραχυνθεῖσα ὑπὸ τῶν διηνεκῶν διαμαρτυρήσεων τῶν πελατῶν του. Καταχθόνιος τις ἰδέα διήλθε τοῦ πνεύματός του καὶ ἀπῆντησε συρίζων μεταξὺ τῶν λεπτῶν καὶ συνεσφιγμένων χειλέων του.

— Συγγνώμην, κύριε, συγγνώμην! Δὲν εἶμεθα σύμφωνοι καὶ μοὶ ὀφείλετε πλὴν περισσότερα.

— Πῶς! ἔκαμεν ὁ Ἄγγλος, ὅστις ἐν τούτοις δὲν ἐξεπλήσσετο συνήθως.

— Μοὶ ἐδώσατε τὸν λογαριασμὸν σας, ἐξηκολούθησεν ὁ ξενοδόχος, ἰδοὺ ὁ ἰδικός μου: Τὰ δύο αὐγά, περὶ ὧν ὁ λόγος ἔάν δὲν τὰ ἐτρόγατε, χωρὶς νὰ τὰ πληρώσετε κύριε, χωρὶς νὰ τὰ πληρώσητε, θὰ μοὶ ἔδιδον δύο ὀρνίθια, — ἄς θέσωμεν ἐπὶ 5 φράγκα ἕκαστον, ἐπειδὴ τὰ πουλερικὰ εἶναι πολὺ ἀκριβὰ εἰς Παρισίους: 10 φρ. Μὲ τὰ δέκα αὐτὰ φράγκα ἤθελον ἀγοράσῃ ἕως 100 αὐγά πρὸς 10 ἑκατομύρια τὸ ἓν, τὰ ὁποῖα τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, διότι πρέπει νὰ ὑπολογίσωμεν ἀναποφεύκτου ἀπωλείας, — ὦ! εἶμαι λογικὸς, κύριε, —

θὰ μοὶ ἔδιδον 90 ὀρνίθια πρὸς 5 φράγκα, βάλε 450 φράγκα· 450 φράγκα εἶναι ἡδη ἐν κεφάλαιον. Μὲ αὐτὴν τὴν ποσότητα θὰ ἔθετον εἰς ἐνέργειαν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω πρὸ πολλοῦ καιροῦ κατὰ φαντασίαν νὰ κάμω εἰς τὴν ἐξοχίαν, ἐν λαγιδοτροφείον, ὅπου θὰ ἀνέτρεφον — ἄς βάλωμεν, ἵνα εἶμεθα δίκαιοι — μίαν χιλιάδα λαγιδέων, οἵτινες θὰ μοὶ ἔφερον εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μου ἔτους τῆς κερδοσκοπίας τὴν ποσότητα 5000 φράγκων τοῦλάχιστον. Δὲν θὰ διδάξω βεβαίως εἰς ἓνα Ἄγγλον, ὡς ὑμᾶς, τὴν τέχνην τοῦ σχηματίζειν περιουσίαν, πῶς ἀνατρέφονται λαγίδεις. Εἴπομεν λοιπὸν 5000 φράγκα. Ἄ! εἶμεθα πολὺ μακρὰν ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμούς σας, κύριε, καὶ ἀκόμη εὐρισκόμεθα μόνον εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους.

Ὁ Τζών Κράβ, ἤκουεν ὄρθιος ἐνάπιον τοῦ λογιστηρίου, χωρὶς νὰ σαλεύσῃ οὔτε μία πτυχὴ τοῦ προσώπου του, χωρὶς νὰ ἴδῃ τις νὰ σκιρτήσῃ οὔτε μία θοῖξ τῶν βλεφάρων του. Ὁ οὐτιδανὸς Γκαρανζῶ, ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς σιωπῆς ταύτης, ἐξηκολούθησεν.

— 5000 φράγκα εἰς χοῦμα, κύριε, εἶναι ὁ πούρ ἐπὶ τοῦ ἀναβολέως. Θὰ ἄφηνά τὸ μικρὸν τοῦτο ἐστιατόριον, ὅπου ἡ μεγαλοφυΐα μου πνίγεται καὶ θὰ ἴδρουν ἐν ἐστιατόριον μετὰ ζυθοπωλείου ἐπὶ τῶν μεγάλων βουλευβέρτων. Αἱ ἀρχαὶ θὰ ἦσαν δύσκολοι, εἶμεθα σύμφωνοι, ἀλλ' ὑπολογίζω, ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους ὅλα τὰ ἔξοδά μου ἐγκαταστάσεως θὰ ἐγέννων μικρά, τὰ ὁποῖα μετρίως ὑπολογίζω εἰς 52.000 φράγκα. Δὲν εἶναι πολὺ, δὲν εἶναι ἀληθές; Ἐννεσῆται βεβαίως δὲν θὰ ἄφηνά νὰ κοιμηθῆ τὸ χοῦμα τοῦτο, θὰ ἠγόραζον μικρὰν τινα οἰκίαν ἐπὶ τῆς διόδου τῆς Μητροπόλεως, θὰ τὴν ἐπώλουν κατόπιν καὶ ἐπειδὴ ὁ ἔνορκος εἶναι καλὸς ἀνθρωπος, θὰ ἐλάμβανον διὰ τὴν οἰκίαν μου 175.000 φράγκα καθαρά. Ἴδου, κύριε, χωρὶς ἐσᾶς ἢ παρουσίας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐφθανα εἰς πέντε ἔτη καὶ νομίζω, ὅτι δικαιούμαι νὰ συμπεράνω ἤδη, ὅτι μοὶ ὀφείλετε τοσαύτην ποσότητα διὰ τὰ δύο αὐγά μου. Εὐαρεστηθῆτε λοιπὸν νὰ μοῦ μετρήσετε ἀ-

μέσως 175.000 φράγκα. Θὰ σᾶς δώσω τὴν ἐξόφλησιν.

Ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Γκαρανζῶ, ὁ Ἰωάννης Κράβ ἔθεσε τὸ χαρτοφυλάκιον καὶ τὸ βιβλιάριον του εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ μετὰ τὴν ἐπὶ τὸν ἄνδρα τρόπον του:

— Κακῶς ἔκρινα τοὺς Γάλλους, εἶναι πολὺ δυνατοί.

— Τότε λοιπὸν πληρώνετε; ἀντιτάξεν ὁ Γκαρανζῶ.

— Δὲν πληρώνω, εἶμαι ἔτοιμος νὰ δικασθῶ.

— Καλὰ! τότε θὰ δικασθῶμεν.

Καὶ ἐκίνησεν ἀγωγὴν. (*)

(Ἐπεται συνέχεια)

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Κυδωνία — Γ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΛΗΝΣ

(*) Σημ. « Αἰολικὸν Ἀστὲρος. »

Εἶνε πολὺ περιέργων ὅτι πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν ἐν τῇ πόλει μας ἀνάλογόν τι ἐπεσυνέβη ἔχον μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὰ ἄνω ἐκτιθέμενα.

Ἀνθρώπος τις τοῦ λαοῦ ἐν εὐθυμῶν διατελῶν ἐφόνευσεν ὄρνιθα γείτονός του ἢ μετὰ φίλων συνευθυμῶν ἔφαγεν· ὁ κύριος τῆς ὄρνιθος ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἐναντίον του ἀπαιτῶν οὐχὶ τὴν ἀπλήν ἀξίαν τῆς ὄρνιθος, ἀλλὰ κατὰ φαντασιάζεις ὑπολογισμούς, ποσὸν ὑπερφορῶν, δικαιολογῶν τὸ τοιοῦτον ὅτι ἡ φονευθεῖσα ὄρνις εἶχε νεωστὶ ἐκκολαφθέντα ὡὰ καὶ ὅτι οἱ νεοσσοὶ δὲν ἐπέζησαν ἵνα ἀποτελέσωσι νέας εὐθαλεῖς παραγωγούς γενεάς, αἵτινες ἐμελλον ν' ἀποβῶσι πηγὰὶ πλοῦτου κατὰ τὰς θεωρίας τοῦ ὄρνιθοκλήτορος.

Μετὰ διαδικασίαν μακρὰν καὶ σπουδαίαν ἀποζημίωσιν εἶδε καὶ ἔπαθε ὁ τελαίτωρος ὄρνιθοφάγος νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῶν γενεαλογικῶν αὐτῶν ἀπαιτήσεων τῶν γαμφωνύχων ὄρνιθολόγων.

ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗ ΣΤΕΡΝΗ

Τὰ δάκρυά μου ἔπέσαν
στ' ἀγνό σου προσκεφάλι,
ποῦ λουλούδα εἶχαν βάλῃ
τὴν ὥρα τῆ στερνῆ.

Κι' ἐγράψανε γιὰ σένα
μετ' ἡσυχίας τοὺς ἡχοὺς,
ἐγράψανε διὰ σέχους
τὴν ὥρα τῆ στερνῆ.

Τὰ δάκρυά μου τώρα
μυστήρια θὰ σοῦ ποῦνε
καὶ θὰ σοῦ τραγουδοῦνε
στὴν κλίνη τῆ στερνῆ.

Τὰ λόγια τοῦ ἔρωτός μου,
ποῦ χρόνια τάχα κρύφῃ
κι' ἐξέσπασαν μετ' ἠλίψῃ
τὴν ὥρα τῆ στερνῆ.

Στροφή — ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐπισημότητος διεξήχθη ἡ Ὀνομαστικὴ Ἑορτὴ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'. τόσον ἐν τῷ ἀσφνκτικῶς πεπληρωμένῳ Μητροπολ. Ι. Ναῶ ἔνθα καὶ δοξολογία ἐψάλη παρόντων πάντων τῶν ἐπισήμων, ὅσον καὶ ἐν τῷ Προξενικῷ Καταστήματι ὅπου ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Μαρίνος Σιγοῦρος ἐν προξενικῇ στολῇ ἐδειξιούτο λίαν ἀβροφρόνως τὰς Τοπικὰς Ἀρχάς, τοὺς ὑποπροξένους τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ ἐν γένει τοὺς ἐν τέλει, ἀπαντας ἐνέπισιμω στολῇ, ὡς καὶ πληθὺν πολιτῶν, ἀναγκρῶς οὐσίας τῆς Μουσικῆς ἐν τῷ πανηγυρικῶς ἠὲ ὑπερπερισμένῳ Προξενείῳ.

Ὁ παρ' ἡμῖν Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Μαρίνος Σιγοῦρος ὁ ἐν βραχεῖ κατακτίσας τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀμέριστον τὴν ἀγάπην τῶν Κυδωνιατῶν, ὅσον οὐπὼ ἀπέρχεται εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ Προξενικὴν θέσιν ἐν Σαμψούντι ἔνθα διωρίσθη προαχθεῖς.

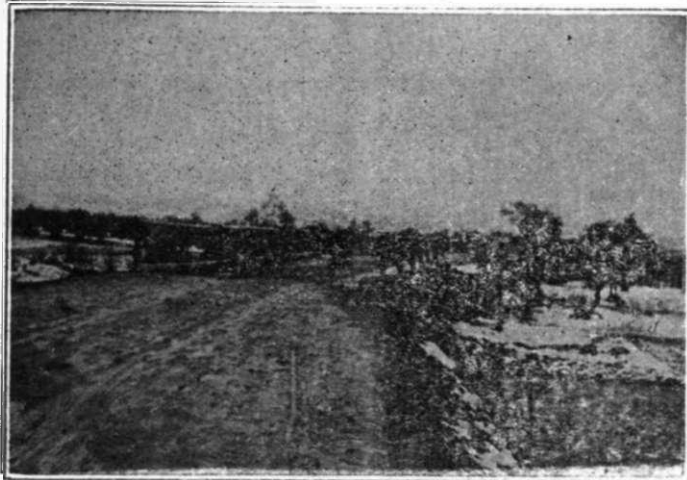
Ἐὐχαρίστως παρατηροῦμεν ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεως ἡμῶν λαμβάνει σύντονα μέτρα ὑπὲρ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, οὕτω πλὴν ἄλλων, αἱ Δημορχιακαὶ διατάξεις αἵτινες ἀξιωματικῶς προνοοῦν ἐκτυπωθεῖσαι ἐτοιχοκολλήθησαν καὶ περιήλθον εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ, μαρτυροῦσιν ὅτι οἱ προϊστάμενοι τοῦ Δήμου ἔχουσι συναίσθησιν τῶν καθηκόντων αἵτινα ἐπιβάλλει αὐτοῖς ἡ θέσις ἣν δὲν θεωροῦσιν ὡς ἀπλοῦν officium. ἀλλ' ὡς συνεπαγομένην πολλὰς ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν πολιτῶν, ὧν ἡ ὑγεία κυρίως εἶνε ἐμπιστευμένη εἰς τὴν ἰκανό-

τητα καὶ πρόνοιάν των. Ἀλλὰ πρὸς ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν ὄλων αὐτῶν τῶν σωτηρίων δημορχιακῶν διατάξεων, ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ συναρωγὴ τῶν πολιτῶν ὅπως προθύμως καὶ εὐπειθῶς συμμορφῶνται πρὸς ὅλα αὐτὰ τὰ παραγγελλόμενα, ἀφοῦ πρὸς εὐδὲν ἄλλο σκοποῦσι ἢ πρὸς ὄφελος καὶ δὴ πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν τεύτων.

Καὶ τὴν πρὸς τὴν Μοῖν τῶν Ἁγ. Νικολάου ἑδὸν εὐχαρίστως βλέπομεν ἐπισκευαζομένην, καὶ δέον τέλος νὰ ληφθῇ σοβαρὰ μέριμνα περὶ τῆς μοναδικῆς μας ταύτης ὁδοῦ, τῆς φερούσης εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν καὶ ἀπαράμιλλον τοπεῖον τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ὡς καὶ ποιά τις πρόνοια περὶ τῶν παρὰ τὸ Φάληρον παρακτίων φρεάτων, αἵτινα γύρωθεν καταρρυπαίνονται ὑπ' ἀγροίκων πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς ὑγείας τῶν ἐκεῖθεν ὑδρευομένων πολυαρίθμων πολιτῶν, οἵτινες μετὰ τοῦ ὕδατος συναποκομιζοῦσι καὶ πληθὺν ἀνθρωποκτόνων μικροβίων.

Ἀκατανόητος ὄντως ἡ ἀνώμαλος ἀτμοσφαιρικὴ κατάσταση ἡ κρατήσασα κατὰ τὸ λῆξαν δεκαπενθήμερον, ὑπερβάσα τὴν τοῦ προηγουμένου κατὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ καιροῦ καὶ τὴν ἐν γένει ἀκαταστασίαν· ἰδίως ὁ βόρειος ὁ ἰσχυρὸς τῆς ληξιάσης ἐβδομάδος ἀνεσιτάτωσε τὴν θάλασσαν κατευνασθεῖς τὴν Παρασκευὴν ὁπότε τὴν νύκτα τὸ νήνεμον ψῦχος ἐπέφερε πανωλεθρίαν εἰς τὰς ἀμπέλους καὶ τοὺς κήπους μετὰ τὰς προγενεστέρας αὐτῶν ζημίας.

Ἡ αὐτὴ ἀκαταστασία τοῦ καιροῦ ἐ-

ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΑΚΤΣΑ' ΕΙΣ ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΟΝ ΔΡΟΜΟΥ
Εἰκὼν τοῦ ἑρασιτέχνου ὁμοῦ κ. Ε. Π. Ἀγγελέλη.

ξηκολούθησε καὶ τὸ Σάββατον, τοῦ καιροῦ μετατραπέντος εἰς Νότον, τὴν δὲ νύκτα κατέπεσε βροχὴ ῥαγδαία μετὰ κεραυνῶν. Ἄς ἐλπίσωμεν πλέον τέλος ὅτι ἀπὸ 1 Μαΐου θὰ ἀποκαταστή τὸ Ἐαρδριστικῶς ἐν τῇ πόλει μας, τὸ δὲ ἡδύμολπον ἔσμα ὅπερ καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἡ καλλικέλαδος ἀηδὼν τονίζει ἐν μαγευτικαῖς στροφαῖς εἰς τὸν ἀνθοστεφῆ κήπον τοῦ κ. Σεβαστοῦ δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ ἀποτόμως διακοπῆ.

Ἡ νεωστὶ ἐλλεγεῖσα Δημογεροντία τὴν παρελθούσαν Πέμπτην συνελθοῦσα ἐν τῇ Ι. Μητροπόλει προέβη εἰς ἀρχαιρεσίαν τῶν διαφόρων Κρινοτικῶν Σωματείων τῆς πόλεώς μας ἀναδειξάσα Ἐφόρους μὲν τῶν Σχολῶν τοὺς κ. κ. Ζαφ. Ζαφειρέλλη, Γ. Γεωργαλᾶν, Δ. Δημίδην, Ι. Γονατᾶν, Ἀλέξ. Σανίκον καὶ Εμ. Παράσχου. Ἐφόρους τοῦ Νοσοκομείου τοὺς κ. κ. Γ. Χ' Ἀποστόλου, Δ. Σάλταν, Δ. Γεωργαλᾶν, Ἀθ. Γονατᾶν, Ι. Σακκελαρίδην καὶ Σωκρ. Λυμπόουσην. Μέλη τοῦ Μ. Ε. Δικαστηρίου τοὺς κ. κ. Γ. Στρογγύλην, Ι. Γονατᾶν Ἀλεξ. Γούτταν καὶ Κ. Σάλταν. Ἐπιτρόπους τοῦ Ψυχομεριδίου τοὺς κ. κ. Ἀλέξ. Γούτταν, Κ. Σάλταν, καὶ Στυλ. Πατρικέλλη.

Ζωηρότατα συνεμερίσθη καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις τὸ βαρὺ τῆς Σμύρνης πένθος διὰ τὴν ἀπώλειαν τοσοῦτων ἀθῶων ὑπάρξεων ἐπὶ τῇ καταβυθίσει τοῦ "Τεξᾶς," τῆς ἐν Σμύρνη Ἀμερικανικῆς Ἀτμοπλοῦσας, λαβούση χώραν περὶ τὴν 6 μ.μ. τῆς 16 λῆξ. κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Ἀτμοπλοῦσίου ἐκ τοῦ Σμυρναϊκοῦ κόλπου.

Τὴν φοβερὰν εἴδησιν μετέδωκαν ἡμῖν τὸ πρῶτον οἱ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπιούσης Τρίτης ἐπιβάται τοῦ ἐν τῇ πόλει μας καταπλεύσαντος πλοίου τῆς αὐτῆς Ἐταιρίας "Μοντάνα," ἡτις παρέπλεε κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δυστυχήματος παρὰ τὸ "Τεξᾶς," εὐνόητος δὲ ἡ συγκίνησις συμπάσης τῆς πόλεως ἡτις καὶ πρὸ τῆς γνώσεως ἔτι τοῦ δυστυχήματος εἶχε συρρεύσει παρὰ τὴν παραλίαν ἅμα ὡς παρετήρησε τὰ πένθημα τοῦ πλοίου σήματα.

Εἶνε φαίνεται εἰμαρμένον ὁ γλαυκὸς καὶ χαριέστατος Σμυρναϊκὸς κόλπος ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ κηλιδοῦται διὰ τοιούτων μελανῶν στιγμάτων.

ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΠΙΝΑΚΙΑΔΕΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Πρὸς διατήρησιν τῆς λάμπειας τῶν ὀδόντων καὶ προστασίαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς συχνοτάτης τερηδόνης συμβουλευόμεν ἀπλούστατον καὶ εὐδηγότερον φάρμακον.

Λάβετε μικρὰν ποσότητα μαγνησίας (Carbonate de magnésie) — οὐσία λευκὴ, ἐλαφρὰ — μεταβάλετε εἰς λεπτὴν κόκκιν καὶ ἀναμίξτε μεθ' ὕδατος τῆς βροχῆς — κατὰ προτίμησιν — βρασθέντος προηγουμένως εἰς διάλυσιν πυκνὴν. Τοιοῦτοτρόπως ἐπιτυγχάνετε ὑγρὸν πυκνόρρευτον λευκὸν ὡς τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον διατηρεῖτε ἐντὸς φιάλης, ἐν ἣ προηγουμένως ἐρρίψατε 2—3 σταγόνας πτητικοῦ ἐλαίου μύνθης (Essence de menthe). (μέντα).

Καθ' ἐσπέραν εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ φαγητοῦ σας τρίψατε καλῶς τοὺς ὀδόντας δι' ὀδοντοψήκτρας μαλακῆς ἐμβεβαμμένης διὰ τοῦ μαγνησιακοῦ τοῦτου γάλακτος· διατηρήσατε ἐπὶ τινὰς στιγμὰς μέρος ἐξ αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ στόματός σας, ἔπειτα ἀποπτύσατέ το. Τοιοῦτοτρόπως ἀποτίθεται ἐπὶ τῆς ἀδαμαντίνης οὐσίας τῶν ὀδόντων ἐλαφρὸν στρώμα μαγνησίας, ἡτις τοὺς προστατεύει ἀπὸ τῶν ὀξύνων ἀντιδράσεων τῶν σχηματιζομένων ἐντὸς τοῦ στόματος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου. Ἡ μαγνησία διατηρεῖται ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐπὶ 3—4 ὥρας.

Ὅταν τὸ γεῦμά σας συνοδεύεται μὲ σαλάτας ἢ ὀξύνους καρπούς, πλύνετε εἰς τὸ τέλος τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας σας διὰ — χλιαρᾶς δισινθρακικῆς σόδας (Bicarbonate de soude). Τὸ νάτριον (σόδα) ὁπως καὶ ἡ μαγνησία ἐξουδετερώνει τὴν καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν τῶν ὀξέων ἐπὶ τῆς ἀδαμαντίνης οὐσίας τῶν ὀδόντων.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΤΙΑ

— Νομίσαμε ὅτι ξεκάμαμε μὲ τὸ κρῦο τοῦ Ἀπριλίου εἰς τῆς ἀρχαῖς του, καὶ ἠύραμε χειρότερα εἰς τὸ τέλος του.

— Αὐτὴν τὴν 26 Ἀπριλίου θὰ τὴν ἐνθυμούμεθα διὰ βίου.

— Μόνο γάντια ἀπὸ τὸ κρῦο ποὺ δὲν ἐθάναμε.

— Κι' αὐτὸ ἀπὸ ντροπή!

— Ὅσοι ξέφυγαν ἀπὸ κρυολογήματα, μ' αὐτὸ τὸ κρῦο τῶν τελευταίων ἡμερῶν τὴν ἐπαθάν γιερά.

— Ἄς χαίρονται οἱ γίαιτροί!

— Ἐκεῖνοι ποὺ πῆγαν ἀπὸ τὴν Μ. Ἑβδομάδα εἰς τὰς Ἑξοχὰς τῶν διὰ ν' ἀπολαύσουν τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἑαρος, τὰ πέτυχαν!

— Πληροφροῦμεθα ὅτι ἐξήντησαν ὅλην τὴν προμήθειαν τῶν καρβούνων τῶν διὰ νὰ ζεσταίνωνται!

— Καλὰ ποὺ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἦτο ὡραία ἡμέρα καὶ ὁ κόσμος ἦβγε ν' ἀναπνεύσῃ ὀλίγον καθαρὸν ἀέρα.

— Ἄλλοι ἀποστολικῶς—καὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ περισσότεροί—ἄλλοι μὲ τὰς ἀμάξας, ἄλλοι μὲ τῆς βάρκας καὶ ἄλλοι μὲ τῆς γκαζολίναις.

— Τὸ τελευταῖον αὐτὸ μέσον ἐγένεε τῆς μόδας τῶρα ἐδῶ.

— Δὲν χρειάζονται δὲ καὶ πολλὰ ἐξοδα· μία βάρκα στερεὰ ὅσο νὰ σηκῶνῃ τὸ μηχανήμα τὸ ὅποιον τὴν θέτει εἰς αὐτόματον κίνησιν τόσον ἀθόρυβον ὥστε νὰ μὴ ἀκούεται οὔτε εἰς τὴν Μυτιλήνην!

— Μία ἀπ' αὐταῖς τῆς γκαζολίναις κατὰ τὸ τελευταῖόν της ταξίδι ἀπὸ τὸν Ἁγ. Νικόλαον κάθησε ἀπέξω ἀπ' τὸ Νοσοκομεῖο.

— Οἱ ἐπιβάται τῆς οἱ ὅποιοι ἦσαν πολυάριθμοι διὰ τὴν φθῆνιαν, διεμαρτύροντο ὅτι δὲν εἶχον καμμίαν ἀνάγκην νὰ σπιταλιωθοῦν.

— Τὶ ἀπέγεινεν ἐπὶ τέλους δὲν κατωρθώσαμεν νὰ μάθωμεν.

— Τὸ Κινηματοθέατρόν μας «Φῶς» εἰς πλήρη ἐνέργειαν καὶ ἐπιτυχίαν.

— Μεταξὺ τῶν διαφόρων ταινιῶν ἐντύπων μᾶς ἔκαμε μία ἡ ὅποια παρίστανε διάφορα ἀγρια θηρία τὰ ὅποια κατεδίωκον ἓνα κατεργάρι.

— Καὶ ὁ κόσμος ἀπορούσε διὰ τὴν μέχρι λογικότητος εὐφυΐαν καὶ ἡμερότητα τῶν ἀγρίων αὐτῶν ζῶων.

— Διότι δὲν ἐφαντάζοντο ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν λεοντὴν ἦτο δυνατόν νὰ κρύπτεται ὄχι βέβαια ὄνος, ἀλλ' ὁμοίος τῶν.

— Ἐὰν ὅμως ἐδλεπαν κἀνένα ἀπ' αὐτὰ τὰ θηρία νὰ σταυροκοπιέται τότε θὰ τὸ ἐπίστευαν.

— Τοῦλάχιστον εἰς τὴν Ὀπεραν τῆς Βιέννης ἔταν ἓνας θεοφοδούμενος ἠθοποιὸς παριστάνων

ἀρκοῦσαν ἠκούσε κεραυνόν, ἐλησημόνησε καὶ τι παρίστανε καὶ ποῦ εὐρίσκετο καὶ ἤρχισε περιτρεμὸς σταυροκοπούμενος.

— Φαντάζεσθε, ὑποθέτω τι ἔβαίσι ἐγένεε πλέον ἐκεῖ ἀπὸ τὰ γέλοια ξεπεράσαν 500 τοῦλάχιστον φορὰς τὸ Τζιῶνικο.

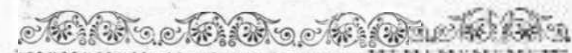
— Καὶ μὲ τὴν ἐντύπωσιν αὐτὴν τὴν ὄχι βέβαια τραγικὴν.

— Σὰς ἀφίνω

— Τὸ ὑποφαινόμενον

ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

“ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ”
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΚΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Διευθυντής Δ. Ι. Κιλογεροπούλου
ΑΘΗΝΑΙ — Ὁδὸς Χαριῶν Τριζούτη 22

“ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ”
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἀλεξάνδρεια. Β. Ρ. Ι. 146

“ ΝΕΑ ΡΟΔΟΣ ”
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
Διευθυνταὶ Γ. ΚΟΚΚΙΑΝΗΣ καὶ Ε. ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ
ΡΟΔΟΣ

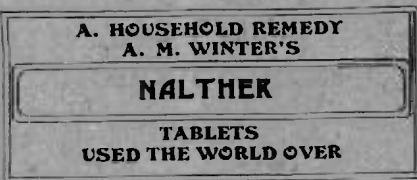
Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ Συνδρομηταὶ τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστέρος» ὅπως εὐαρεστούμενοι σπεύσωσι καὶ ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν τῶν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς πολλαπλὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑποδολόμεθα πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου μας.

Υπεύθυνος ΧΑΡ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΝΗΣ

ΠΑΣΤΙΛΛΑΙ ΝΑΛΘΕΡ ΒΙΝΤΕΡ

Σοφὴ προπαρασκευὴ ἐκ φυτῶν καὶ βοτάνων, ἐχόντων ἰατρικὰς ἰδιότητες ὑψηλὰς, ἀνεγνωρισμένας πανταχοῦ καὶ πάντοτε.

Ἀληθὲς φάρμακον διὰ τὰς ἀσθενείας ἢ διαταράξεις, προερχομένης ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν ὀργάνων τῆς πέψεως.

Καθαριστικὸν εὐκόλως λαμβανόμενον ἀποτελεσματικὸν καὶ ἐνεργοῦν συγχρόνως ἐπὶ τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων, τοῦ ὕ-

πατος καὶ τῶν νεφρῶν.

Ζητήσατε τὰς Παστίλλας Νάλθερ—Βίντερ ἀπὸ τὸ κατάστημα ΣΠΥΡΟΥ ΚΟΥΚΟΥΤΟΥ, ὁδὸς Τελωνείου. Δίδοντες ἓνα μεταλλικὴ θὰ λάβητε ἐντὸς φακελλίσκου 5 παστίλλας διὰ δοκιμὴν.

ΤΙΜΑΙ : Μέγα κυτίον, περιέχον 201 παστίλλας, διὰ χρῆσιν ἑξάμηνον Ὀκταρ. 10
Μικρὸν » » 67 » » δέμηνον » 4

ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΠΡΙΝ ΓΙΕΝΟΓΝ ΑΝΑΡΗΑΣΤΟΙ

2-24

Κονιάκ γνήσιον ἐξ ἀποστάγματος καθὼς καὶ ποτὰ οἰνοπνευματώδη ἐκ τῶν μεγάλων ἐργαστασίων τῶν ἐν Σμύρνη Κ. Ν. Κωνσταντινίδου καὶ Σας Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐνταῦθα καὶ πέριξ
Ἐενάκης καὶ Φιλιππίδης

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΕΛΕΞΑΝΔΡ. Α ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Κατασκευάζονται μάρκες παντὸς εἶδους μετὰ διαφόρων καλλιτεχνικῶν σημάτων, καὶ χαρακτήρων. — Κατασκευὴ στερνῶν, φίλτρων, μπάνιων, φανῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν σχεδίων. Ἐπισκευάζονται παντὸς εἶδους φῶτα, ΛΟΥΕ, ΜΗΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΔΙΟΥΜ, ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΜΜ. ΧΑΤΖΕΛΗ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ
Ἐργασία ἡγγυημένη ἐπὶ χάρτου πλατινοτυπίας.
Φωτογραφία ἀπὸ μικροσκοπικῶν μέγρι τελείου φυσικοῦ μεγέθους
Τίμαι συμφέρουσαι δι' ὅλους

ΟΦΘΑΛΜΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΜΕΛΟΥΣ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ κ.τ.λ.

*

* *

Συστηματική και ριζική θεραπεία όλων των οφθαλμικών παθήσεων και ιδίως των **Τραχωμάτων** μεθ' όλων των επιπλοκών αυτών και διήτης **Τριχιάσεως**

Χειρουργικόν τμήμα τελειότατον με θαλάμους ιδιαίτερος δια την νόσησιν.

Όπτικόν και οφθαλμολογικόν τμήμα με τελειότατα εργαλεία και όργανα προς ακριβή και επιστημονικήν εξέτασιν της όράσεως.

Συμβουλαί και έγχειρήσεις δι' όλης της ημέρας.

3—12

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

**Μεγάλη όδός Βογιατζίδικα
ΣΜΥΡΝΗ**

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΛΑΡΥΓΓΟΣ ΚΑΙ ΛΑΙΜΟΥ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Δ. Γ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ

διδάκτορος του Πανεπιστημίου της Βιέννης. Μέλους της Αυστριακής Ωτολογικής Έταιρίας.

Έπί δεκαετίαν έν Ευρώπη σπουδάζαντος τά άνω νοσήματα τέως βοηθοῦ

της Βιεννιάς Ότολογικής Πανεπιστημιακής κλινικής, του καθηγητού Urbantschitsch, και του Ρινολαρυγγολογικού τμήματος της πολυκλινικής του καθηγητού Keschier, ιατροῦ του Άρμενικού Νοσοκομείου. Τελειότατη ηλεκτρική εγκατάστασις, εξετάσις δι' ηλεκτρικού φωτός των βρόγγχων και του οισοφάγου.

Ειδική θεραπεία των δυσμορφιών της όνός. Όροι έπισκέψεως 11—1 και 3—5 μ. μ. 3—5

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατά καθήκον γνωστοποιεί τό Σεβαστόν κοινόν όπως έπωφεληθή της περιστάσεως της ένταυθα διαμονής του, ίνα φροντίση δι' όλα τά νοσήματα του στόματος: ός εξαγωγήν όδόντων άνωδύνως διά τοπικής άναισθησίας κατασκευήν όδόντων τεληητών κατά τό τελευταία τελειότερα

συστήματα, ήτοι διά Καουτσούκ, διά χρουσοῦ, όδόντας βιδωτους στεφάνους, (Couronnes) Γεφυρωτά (Bridgenork) Pont) διά πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ... την σφράγισιν όδόντων διά χρουσοῦ Καθαρισμός και θεραπεία τελεία όλων των άσθενειών του στόματος. Οί θέλοντες να τιμησωσι αυτόν διά της έπισκέψεώς των, θα ώσι ικανοποιημένοι και θα έχωσι μιαν καλήν άνάμνησιν.

ΩΡΗ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ { από της 9 — 12 Π.Μ.
από της 2 — 6 Μ.Μ.

Διά τους πτωχοῦς δωρεάν
έκάστην Πέμπτην.